

Porubské noviny

Číslo: 71

JÚN 2012

Ročník: XVIII.

V tomto čísle nájdete:

Obecné spravodajstvo
 Deň matiek
 Správy zo samosprávy
 Odpadové hospodárenie obce
 Plukovník J. Ilanovský – profil rodáka
 Cirkevná rubrika
 Školské zrkadielko, Okienko MŠ
 M. Kulhavá, B. Ilanovská - naše jubilantky
 Verše K. Devečkovej
 Výtvarník Vladimír Medľa
 Čitatelia napísali
 M. Staroň: Berlín – cestopis
 Majstri Slovenska: P. Jurečka, M. Beťko
 Lyže a lyžiar
 Futbal a futbalisti
 Nekrológy, Križovka
 Ako mája stavali

Ranná modlitba

Milan Rúfus

Je letné ráno.

Náruživ

ďakujú vtáci

za svoj život.

Za slniečko

a za dar stromu.

I nevediac i vediac,

Komu.

Pieseň z nich kypí,
vyteká.

Jak rozprávočke
z hrnčeka.

Je letné ráno.

Vtáčia spiež

vyzváňa na deň.

A ja tiež

modlitbou zvoním,

ako viem.

A za ránečko ďakujem.

Foto: Dušan Migala

Bocianie
hniezdo je
erbom života.

-mr-

Žiť a nechať žiť

Podľa kalendára prežívame ešte jarné obdobie, ktoré pomaly bude prechádzať do leta. Vnímame ako život okolo nás pulzuje? Niečo prežívame zrejme citlivejšie, niektoré veci registrujeme a časť okolitého nás nemá (zdanlivo) čím zaujať.

Sme súčasťou prírody a človek by si mal uvedomiť, k čomu všetkému nás to zaväzuje. Náš spoločný životný priestor (ľudia, fauna a flóra) je jedinečný – zachovajme ho.

Všetci chceme zdravé životné prostredie – čo robíme a môžeme pre to urobiť, aby tomu tak bolo? Niekedy stačí málo – stačí chcieť! Inokedy je potrebné veľa pochopenia, porozumenia a úsilia, aby sa dobrá vec (pre budúce generácie) podarila.

Liptov – okolie Závažnej Poruby – možno považovať za región, kde prirodzené danosti, ako sú napríklad lesnatosť, klíma, vegetácia, vodné pomery, samotný genofond voľne žijúcej zveri a ďalšie, možno považovať stále za dobré. Človekom (ľuďmi) vytvárané podmienky, chápané ako výtvarnosť a potreby doby prírodu skôr narušajú. Ide napríklad o rozsiahlu infraštruktúru v podobe obytnej a priemyselnej zástavby, budovanie dopravných ciest a iných pre životné prostredie skôr negatívnych vplyvov. Tieto zásahy (potrebné pre život človeka) sú evidentné. Dochádza však k zmenám štruktúry krajiny, no aj k adaptácii správania sa živočíchov. Zver je donútená konať atypicky. Stráca prirodzené trasy, ktoré využíva v rámci hľadania si potravy. Migračné prechody sú obmedzené, ide o zmenu stanovišť v rámci roka, iné sú jarné, letné, jesenné a zimné. Nečudujme sa preto, že v chotári obce sa stretávame so zvýšenou prítomnosťou raticovej (hlavne jelenej) zveri, ktorá v minulosti žila takmer výlučne v pásme lesa. Vysvetlenie je jednoduché a logické. Poľnohospodárske ob-

Foto: autor

hospodarovanie veľkoplošných lánov a kultúrnych plodín (kukurica a repka) vytvárajú veľmi priaznivé podmienky pre život nielen bylinožravcov. Za týmito putuje (do okolia dediny) aj skupina veľkých predátorov ako sú medveď a vlk.

Skutočné prebudenie po zime priniesli do Poruby poslovia jari. Bociany biele, menej nápadne s nimi prišli aj čierne. Prileteli lastovičky, stále lietajúce dažďovníky, ranní speváci: škovránky, škorce, žltouchvosty, trasochovosty a ďalšie sťahovavé vtáky (aj kučuky).

V máji, začiatkom júna a počas leta prichádzajú na svet mláďatá. Mladé nedospelé živočíchy (vtáčatá, zvieratká) sú zraniteľné, menej ostražité, často zvedavé, len postupne sa včleňujú do prostredia. Umožnime im

toto obdobie prežiť. Konkrétne malé srňa alebo jelenček (na obrázku) zdanlivo ležia na lúke akoby opustené, zdá sa, že sú skoro bez života. V skutočnosti došlo k zaľahnutiu (na zvukový povel matky), kedy srna, alebo jelenica boli vyrušené napríklad hlukom motora, prebehnutím psa alebo pohybom človeka.

Slnko, pekné počasie (za chvíľu aj prázdniny) lákajú ľudí do prírody, správajme sa k nej šetrne a ohľaduplne. Posledné obdobia sa spravidla vyznačujú suchým a teplým až horúcim počasím. Vzniká možnosť vzniku požiaru. Nepodceňujme toto nebezpečenstvo. Ak vstupujeme do lesa, vstupujeme s úctou a pokorou, tak ako do chrámu.

Vážim si ľudí, ktorí nechodia po okolí nevšímavo, ale majú úprimnú snahu tvoriť v prospech prírody dobro. Chceme poďakovať tým, ktorým nie je ľahostajné, že v poli pri obci ležal malý jelenček, pri diaľnici sa nachádzal ziaľ už zabíť srnka, na lúke uviazol dravý vták, ktorý nemohol odletieť... Konkrétne mená a lokality neuvádzam.

Motorkári a „štvorkolkári“ jazdia po poli, v lese, voľne pobehujúce psy naháňajú srny, v hore vystupuje dym ... Skúsme sa zamyslieť nad tým, že niekedy stačí naozaj málo, aby sa naplnila múdrosť myšlienky: Žiť a nechať žiť!

Ing. Ján Kulhavý

Erb života

...veľmi som chcel zažiť bocianiu rodinu na kultúrnom dome. Už samotná predstava ma vzrušovala. Prosím vás, nechajte im to hniezdo na tom istom mieste, oni sa na jar vrátia. Bociane nosia deti a deti – to je záznak života. Bocianie hniezdo je erbom života. Buďte naň aspoň takí hrdí ako bývali zemani na svoje erby.

Z listu Milana Rúfusa rodným, 1998

• Ilustrácia Dr. Vlasta Šiarniková

Hniezdo je len jedno

Bociany prinášajú šťastie a nosia deti. Šťastie je potrebné a bez detí niet života. To všetci dobre vieme. Porubské bociany prileteli z Afriky a potvrdili, že žiť možno kdekoľvek, ale hniezdo je len jedno. V nedeľu 22. apríla 2012 sa usadili na komíne obecného úradu. Starostovi rovno nad hlavou. Ohlásili sa klepotom zobákov. Teraz po dlhej ceste odpočívajú. Čaká ich veľa práce. Opraviť hniezdo a postarať sa o potomstvo. Predpokladá sa, že jeden z páru sa vyľahol v Závažnej Porube a do rodného hniezda priviedol svojho partnera po štyroch rokoch. Bociania rodinka hniezdila na tomto mieste naposledy v roku 2008. Prvýkrát sa usídlili v našej obci v roku 1998.

Jar k nám prišla v zlatom koši

V priestoroch Kultúrneho domu v Závažnej Porube bola dňa 23. marca 2012 otvorená výstava ľudovoumeleckej tvorby občanov Závažnej Poruby: od najstarších po najstarších. Podľa komisárky výstavy Ž. Staroňovej ml. vystavované exponáty predstavovali tri celky: veci a predmety motivované jarou, dekorácie Veľkej noci a olejomalby Vladimíra Medľu. Vernisáž uviedol starosta P. Baráni. Tvorcom (Jednote dôchodcov v Z. Porube) poďakoval za všetku prácu a námahu spojenú s inštalovaním výstavy. Slávnostné chvíle radostnej udalosti uviedli tóny fujary a píšťaly Ivana Brosku. Vystavované diela predstavujú inšpiráciu, tipy a návody pre ďalšiu tvorbu. Výstava bola prístupná tri dni.

Kvet je najkrajší dar

28. marec sa u nás pokladá za sviatok všetkých pedagogických pracovníkov. Je spätý s menom Učiteľa národov – Jana Amosa Komenského. Sviatok neznamena len oslavu náročného povolania. Je príležitosťou oceniť poslanie učiteľa a vyjadriť vďaka za prácu. Starosta Z. Poruby Pavel Baráni priniesol v tento deň našim učiteľkám v ZŠ i MŠ veľké kytice ruží. Kvet, ako najkrajší dar, odovzdali svojim učiteľkám i žiaci a ich rodičia so slovami:

„Nech vám radosť len prináša, práca zaslúžená.“

Cez ňu nech je snaha vaša, jak vy oslávená.“

„Srdečne ďakujeme pánovi starostovi, rodičom, našim žiakom a všetkým, ktorí nás dnes milo prekvapili a nezapudli. Potešili nás krásne kvietky, sladké čokoládky, ale hlavne povzbudenie a ocenenie našej práce.“

Pedagogický zbor Základnej školy v Závažnej Porube.

Mŕtvym na pamiatku, živým pre výstrahu

V predvečer Dňa víťazstva nad fašizmom položili predstavitelia obce, členovia miestnej organizácie SZPB a viac ako dve desiatky občanov Závažnej Poruby vence k pomníkom padlých. „My mŕtvi nechceme slzy, len mier prosíme svojou nemotou...“ slovami básnika sa k prítomným prihovoriť predseda MO SZPB Dušan Migaľa. Pripomenul, že po vojne tvorilo miestnu organizáciu SZPB takmer dve stovky členov, dnes žijú dvaja a dve vdovy po účastníkoch oslobodzovacích bojov. Obecná organizácia však žije ďalej, predstavujú ju pozostalí a sympatizanti. Na záver pietnej slávnosti účastníci zaspievali hymnickú pieseň Kto za pravdu horí.

Domov sociálnych služieb pri prvom výročí

Prvé výročie pôsobenia Domova sociálnych služieb (DSS) a Zariadenia pre seniorov (ZpS) v Závažnej Porube si pripomenuli vo štvrtok 22. marca 2012. Bola to milá slávnosť, ktorej sa zúčastnili starosta P. Baráni, poslanci OcZ, pán farár V. Pavlík, riaditeľky škôl, deti zo základnej školy, personál v plnej zostave a klienti. Hostí privítala riaditeľka zariadenia Katarína Chudá. K prítomným sa prihovoriť starosta, nasledovala modlitba a kultúrny program v podaní žiakov školy. Po ročnom poskytovaní sociálnych služieb v DSS a ZpS pripravujeme rozhovor s riaditeľkou a hlavnou zdravotnou sestrou.

Mamina pieseň mame

Deň matiek oslávili seniori z okresu L. Mikuláš v Areáli Mateja Staroňa. Klub 1, Klub 2 z Liptovského Mikuláša, Podtureň, Kráľova Lehota a mnohé ďalšie obce vyslali svojich zástupcov do Z. Poruby, aby pripomenuli, že mama je dobrá, pracovitá, kamarátska, starostlivá, trpezlivá, obetavá, láskavá, milujúca, odpúšťajúca, oddaná... Tieto myšlienky vyjadrili slovom básnika a sestrou básne, piesňou. V príjemnom prostredí prírody a za pekného počasia takto v predstihu (10. mája 2012, štvrtok) spoločne oslávili tento krásny sviatok. Potom si opiekli slaninku, špekáčiky a vychutnávali dobroty zo svojej špajze. Deň sa vydaril, bol čistý ako dobré víno.

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Správy zo samosprávy

Z rokovania Obecného zastupiteľstva konaného dňa 30. 4. 2012

Obecné zastupiteľstvo sa nieslo v duchu správ sociálnej komisie, kultúrnej komisie a správy o činnosti samosprávy obce.

Predseda sociálnej komisie M. Ilanovská predniesla správu, v ktorej sa zamerala na fungovanie DSS a ZpS, ktoré je v prevádzke od marca 2011 a tiež na činnosť komisie zameranej na rodiny s maloletými sociálne odkázanými deťmi a ostatnú sociálnu činnosť. Starosta obce doplnil túto správu o informáciu, že naša obec bola zaregistrovaná a zaevidovaná do siete poskytovateľov sociálnych služieb, čím sa vyriešila finančná situácia. Bez tohto by sme museli DSS zavrieť. V správe o DSS pokračovala aj riaditeľka tohto zariadenia Mgr. Katarína Chudá, ktorá vysvetlila hlavne systém a formu hospodárenia tohto zariadenia a taktiež personálne obsadenie. O poskytovaní ošetrovateľskej a opatrovateľskej činnosti v tomto zariadení informovala Mgr. Mária Tomčíková, hlavná zdravotná sestra. K daným správam poslanci nemali výraznejšie výhrady. Je však potrebné, ako pripomenul Ing. Beťko, vyriešiť zmenu ohrevu teplej vody. Ing. Jambrich prisľúbil do konca mája vypracovať návrh technického riešenia. V. Mlynček poznamenal, že aj pri 100 %-tnom obsadení je potrebné mať na zreteli prednosť uprednostňovania občanov našej obce.

Správu komisie pre kultúru, vzdelanie a šport predniesol jej predseda Dr. D. Migaľa. Zhodnotil v širokej škále všetky akcie, ktoré sa v našej obci za minulé obdobie vykonali a kladne hodnotil spoluprácu s ostatnými zložkami v našej obci. Popri tom sa riešila aj technická stránka ozvučenia sály KD, ale aj domu smútku a to speváckej skupiny.

Správu o činnosti samosprávy obce predniesla kontrolórka obce Ing. Anna Kováčová, ktorá zhodnotila kladne činnosť jednotlivých komisií, ako aj obecného zastupiteľstva. K danej správe neboli pripomienky.

V ďalšom starosta obce informoval zastupiteľstvo o stretnutí s Magdou Rúfsovou o stave úpravy hrobu Milana Rúfusa, ktorý v dnešnom stave necíti ani obec ani rodinu. Poslanci zaviazali starostu obce, aby do konca mája požiadal manželku básnika o jej stanovisko.

V ďalšom sa poslanci zaoberali hlavne výstavbou kanalizácie a rekonštrukciou miestnych komunikácií, ktoré sa realizujú v rámci projektu len opravou povrchov. Obrubníky a odvodnenie sa budú riešiť v nasledujúcich rokoch.

Ďalej poslanci riešili dopravnú situáciu, ktorá by sa definitívne mala vyriešiť dopravným generelom obce, ktorý v spolupráci s DIPZ (Dopravný inšpektorát policajného zboru SR) a Odborom dopravy Obvodného úradu podá návrh zástupca starostu Ing. Beťko, ktorý následne schváli obecné zastupiteľstvo, príp. upravia poslanci.

Tiež sa poslanci zaoberali opätovným znečisťovaním potoka v obci, V. Mlynček poznamenal, že pripravuje návrh prevádzkového poriadku skládky zeleného odpadu v Potočku. Dr. Migaľa hovoril o zhromaždení občanov, ktoré má svoj význam a aj napriek veľmi nízkej účasti je ho potrebné ďalej zvolávať.

Ing. Pavel Beťko,
zástupca starostu obce

Na zhromaždení riešili veci verejné

Zhromaždenie občanov Závažnej Poruby sa uskutočnilo v pondelok 16. apríla 2012 s cieľom prerokovať veci obecné. Zhromaždenia sa zúčastnili: starosta, všetci poslanci OcZ, hlavná kontrolórka a 24 občanov (2 %). Predmetom rokovania sa stala súčasná realita obce: výstavba kanalizácie, úprava miestnych komunikácií, obrubníky, revitalizácia Areálu Mateja Staroňa, rekonštrukcia verejného osvetlenia, skládka zeminy a zeleného odpadu v Potočku, nový stavebný obvod na Žiari, problematika odpadového hospodárstva, parkovanie motorových vozidiel na verejných komunikáciách, čistota ovzdušia, výstavba detského ihriska, úprava koryta Žuberovky, funkčnosť hydrantov, voľný pohyb psov po obci, dostupnosť obecného rozhlasu a mnoho ďalších vecí týkajúcich sa života našich občanov. Podnety a odporúčania obyvateľov bude riešiť obecné zastupiteľstvo.

Postarali sa o uličku pre peších

Domáca Jednota dôchodcov zahŕňa vo svojom programe aj skrášľovanie a zveľaďovanie obce. V piatok, trinásteho apríla 2012, dôchodcovia premenili súčasť svojho programu na realitu. Zobrali si hrable, metly a po zime do poriadku uviedli Mudroňovie uličku, ktorá predstavuje dôležitý priechod pre peších medzi ulicou Novou a centrom obce. Čo by sa stalo, keby tak juniori prijali túto informáciu ako motiváciu pre podobnú aktivitu. Určite sa zadržia. Viac písať netreba.

Vyhrabali a vyčistili areál pohybu

Areál Telesného pohybu Mateja Staroňa ponúka nielen široké možnosti zdravého pohybu, ale aj podmienky pre relax. Aby však posedenie v prírode prinieslo skutočný osôh a odpočinok, žiada sa príjemné prostredie. Skrášľovanie a jarné upratovanie týchto miest si zobrala na starosť Jednota dôchodcov v Závažnej Porube. Aj v tomto roku pokračovali v tradícii (25. apríla 2012). Nebolo treba veľa. Len dobrú vôľu a ochotných ľudí. Vyhrabať, vyčistiť a odviezť to, čo dlhá zima po sebe zanechala. Presnejšie: ľudia. Areál znova dostal oči a je pripravený prijať prvých návštevníkov.

Dôchodcovia upratali aj cintorín

Každý život si zaslúži lásku a spomienku. Preto sa patrí, aby cintorín bol upravený a v najlepšom poriadku. Ako každú jar, tak aj tohto roku, miesto posledného odpočinku našich drahých zosnulých upratali seniori v stredu 25. apríla 2012.

Pracovnej aktivity sa zúčastnilo viac ako dve desiatky členov porubskej Jednoty dôchodcov. V práci vypomohli aj zamestnanci obecného úradu odvozom lístia, konárov a nepotrebných vecí a predmetov.

-dm-

Úprava miestnych komunikácií

Hneď za pondelka, 23. apríla 2012, nastúpili do Závažnej Poruby ťažké mechanizmy. Na Záhradnej a Novej ulici sa rozbehli prípravné práce pred asfaltovaním miestnych komunikácií. Povrch treba urovnať frézovaním. Postupne sa upravujú všetky miesta, kde sa v minulom roku buď dovala kanalizácia.

Asfaltovanie na Novej

Aj Nová ulica sa postupne oblieka do nových šiat. Práce finišujú. Miestne komunikácie v obci sa postupne upravujú. Ešte treba zaceliť rany po kanalizácii, plochy zarovnať zeminou a zatrávniť. Doriešiť pohyb chodcov a parkovanie na miestnych cestách. Všetko má svoj čas a veríme, že všetko úsilie vedenia obce sa pomaly v radosť občanov obráti.

Asfaltovanie Za ohradami

Ulica Za ohradami sa zmenila. Tiež dostala nové šaty (19. týždeň). Miestne komunikácie sa menia do nepoznania. Asfaltový koberec na cestách v obci sa stal realitou. Viac hovoria priložené obrázky.

Nové prípojky, potom nová cesta na Novej

V osemnástom týždni vládol na Novej ulici čulý stavebný ruch. Amortizované vodovodné prípojky nahrádzajú nové. Ulica je rozkopaná, priepustnosť cesty obmedzená, voda z vodovodu denne odstavená na dobu určitú. Upravuje sa aj povrch vozovky. Práce pred položením asfaltového koberca finišujú.

Kto si veľa neváži, málo nie je hoden

V rozpočte akcie odkanalizovanie obce sú určené finančné prostriedky len na výstavbu kanalizačného zberača a zaasfaltovanie miestnych komunikácií. Nie sú vymedzené finančné prostriedky na obrubníky, žľaby prípadne iné úpravy odtokových pomerov.

Chcel by som pripomenúť, že pôvodne bolo projektované len zaasfaltovanie ryhy kanalizačného zberača a nie vozovky v celej šírke. Nebyť ústretovosti implementačnej agentúry Ministerstva pôdohospodárstva a výživy, ktorá koncom februára schválila dodatok k pôvodnému projektu na zaasfaltovanie miestnych komunikácií, boli by sme mali cesty v takom stave, ako boli pôvodne.

Chcel by som požiadať občanov, aby sme si uvedomili, že sme veľa dostali a aby nám to málo, čo sa nedostalo do projektu, až tak nechýbalo.

Konečné úpravy okrajov miestnych komunikácií budeme robiť postupne z vlastných zdrojov v budúcich rokoch. Celkové náklady teraz vykonávaných prác sú viac ako 1,7 milióna Eur, čo je vyše 51 miliónov Sk.

Bc. Pavel Baráni,
starosta

Pavel Baráni

Pomohlo sa životnému prostrediu

V závere mája sa uskutočnil v Závažnej Porube zber starého železa, textilu, papiera, nebezpečného odpadu a elektrického šrotu. Túto povinnosť ukladá samospráva obce zákon. Občania sa zbavili nepotrebných vecí a predmetov a pomohlo sa životnému prostrediu. Obec je čistejšia. Prijmite, prosím, slová poďakovania. O tom, že táto akcia má zmysel a význam, potvrdzujú priložené fotografie.

Výsledok zberu obrazom

Do zberu obnoseného a nepotrebného šatstva sa zapojilo nemálo našich občanov. O výsledku tejto humanitnej akcie v Závažnej Porube svedčia priložené fotografie. Týmto spôsobom sa pomohlo ľuďom, ktorí takúto pomoc potrebujú. Organizátori vyjadrujú všetkým, čo prispeli do zbierky, slová poďakovania.

Zlikvidovali požiar

Vo štvrtok 12. apríla 2012 približne o 11. hod. od skratu na elektrickom vedení a padajúcich iskier sa rozhorela suchá tráva na Polčennom. Rýchlym zásahom našich občanov sa podarilo dostať oheň pod kontrolu a zamedziť jeho rozšíreniu. Privolaní hasiči z Liptovského Mikuláša ohnisko zlikvidovali. V čase opravy elektrického vedenia bola určitá doba Z. Poruba bez elektrického prúdu.

Prečo stúpa miestny poplatok

Poplatok za odpady sa každoročne zvyšuje. Je potrebné takéto zdražovanie, ako to bude v budúcnosti? Pripravujú sa určité zmeny pri nakladaní s odpadmi. Všetci sa podieľame pri tvorbe výšky poplatku. Zmena spôsobu nakladania s odpadmi je nevyhnutná.

Od roku 2010 sa zvýšil minimálny miestny poplatok za komunálne odpady z 5 eur na 10 eur za osobu a rok. Pre mnohých z vás sa toto navýšenie zdá ako neopodstatnené, preto vám chcem priblížiť dôvody narastania ceny miestneho poplatku za odpady a ich zneškodnenie, ktoré bude nevyhnutné aj v budúcnosti. Pre porovnanie poplatky v okolitých obciach sa pohybujú na úrovni 12 eur až 18 eur a v Liptovskom Mikuláši je paušálny poplatok za odpady v roku 2012 22 eur za osobu a rok.

Obec Závažná Poruba zabezpečuje v oblasti odpadového hospodárstva týždenný vývoz 110 l kontajnerov zmesového komunálneho odpadu (v zimnom období je to 200 ks až 250 ks 110 l rodinných kontajnerov, v letných mesiacoch je to 150 ks – 200 ks), vo vegetačnom období týždenný vývoz zeleného – biologicky rozložiteľného odpadu, prevádzkuje skládku drobného stavebného odpadu a výkopovej zeminy v Lopatine, ktorá bude v tomto roku už uzavretá. Zabezpečuje dvojtýždňový vývoz separovaného odpadu skla, plastov a papiera, dvakrát v roku vždy v mesiacoch máj a október zabezpečuje zber textilu, zmiešaných kovov, elektronického odpadu a nebezpečného odpadu. V časti Lopatina a pri cintoríne prevádzkuje veľkokapacitné kontajnery na zmiešaný komunálny odpad. V tomto období sa pripravuje skládka v lokalite Potoček, kde bude priestor na drobný stavebný odpad a výkopovú zeminu, zelený odpad a priestor pre veľkokapacitné kontajnery. Pripravuje sa prevádzkový poriadok pre tento priestor. Na skládku bude možný prístup len vo vyhradenom čase a za dozoru povereného pracovníka. Mimo prevádzkových hodín bude vstup na skládku zakázaný a priestor bude uzatvorený. Bližšie informácie o prevádzke skladového priestoru budú pre občanov zverejnené na webovej stránke obce a prostredníctvom miestneho rozhlasu. Pri cintoríne bude umiestnený uzatvorený kontajner s malým otvorom, ktorý bude určený len na odpad s cintorína. Ostatný odpad budú občania môcť ukladať do kontajnerov v zbernom priestore v Potočku len počas prevádzkových hodín.

Všetky tieto pripravované zmeny sa uskutočňujú z dôvodu efektívnejšieho nakladania s odpadmi, sprehľadnenia zberu a ekonomickej stability odpadového hospodárstva v našej obci.

Ekonomika odpadového hospodárstva našej obce

Príjmovú časť tvorí výber miestneho poplatku od občanov, fyzických a právnických osôb za zber, prepravu a zneškodnenie komunálnych odpadov a drobných stavebných odpadov, dotácia z recyklačného fondu na zber separovanej suroviny papier, sklo, plasty a výber poplatku za vývoz zeleného odpadu. Príjem z poplatkov v roku 2010 bol 8 946,00 eur, v roku 2011 sa zvýšil na 13 420,40 eur.

Výdajovú časť tvoria poplatky za vývoz komunálneho odpadu rodinných a veľkokapacitných kontajnerov, uskladnenie na skládku a dopravu, ďalej za úpravu skládok v Lopatine a v Potočku, poplatok za zber textilu, nebezpečného odpadu a elektronického šrotu, poplatok do združenia Čistý Liptov, prostredníctvom ktorého sa realizuje vývoz separovaného odpadu a roztrieďovací poplatok za triedenie odpadu, ktorý nepatrí do separovaného odpadu. Aktuálne až 10% v kontajneroch pre separovaný odpad zaberá priestor odpadu, ktorý tam nepatrí.

Výdaje za všetky tieto poplatky v roku 2010 predstavovali sumu 23 019,00 eur, v roku 2011 18 587,71 eur. Rozdiel pri výbere poplatkov a platbe za nakladanie s odpadmi je veľký, v roku 2010 bol – 14 073,00 eur, v roku 2011 – 5 158,31 eur.

Príjem za poplatok od občanov a firiem na území obce nestačí na pokrytie nákladov spojených s odpadom.

Momentálna ekonomickej situácia samospráv na Slovensku a samotná metódika tvorby obecných rozpočtov nám nedovoľuje takéto deficity v oblasti odpadového hospodárstva. Preto je len na nás, aby sme čoraz zodpovednejšie pristupovali k nakladaniu s odpadmi tak, aby sme prostriedky ktoré vo veľkej miere používame na spracovanie odpadov mohli efektívnejšie využívať na zvelaďovanie našej obce a na pokrytie potrieb našich občanov a organizácií v našej obci.

V neľahkej ekonomickej situácii dneška je to pre nás všetkých veľká výzva, aby v budúcnosti naša obec bola nielen finančne stabilizovaná, ale aj čistá a bez nelegálnych skládok.

Podakovanie patrí všetkým občanom, ktorí príkladne nakladajú a separujú všetky druhy odpadov a udržiavajú okolie svojich domov v čistote a poriadku. Nie je to tak dávno, keď si každý pred svojim domom pozametal a pokosil trávu, či pohrabal lístie. Ďakujem, že robíte našu obec krajšou.

Vladimír Mlynček,
poslanec obecného zastupiteľstva

Poludnica je krásna, ale žiada opatrnosť.

Zo soboty na nedeľu (26.V. - 27. V. 2012) na Poludnici strávil noc skupina mladých ľudí. Jeden z nich v noci spadol z prednej skaly. Padal asi 10 metrov a utrpel úraz hlavy a ruky. V skorých ranných hodinách zasahovali horskí a leteckí záchranári. Hory sú krásne, ale opatrnosti nikdy nie je dosť. Aj keď táto udalosť poznamenala výstup na Poludnicu, na vrchole sa stretlo v nedeľu viac ako 300 turistov. Účastníci obdržali pamätný list, výstupový odznak a podpísali sa do výstupovej knihy. Bol to sviatok vo sviatok.

Na vrchole viala štátna zástava, zaznela štátna hymna a niekoľko piesní v podaní folklórnej skupiny Poludnica. Predseda turistického oddielu ŠK Z. Poruba Ing. Milan Kulhavý prítomným gratuloval k výstupu a pripomenul nutnosť ochrany prírody. Na fujare a liptovskej píšťale zahral Ivan Broska. Deti mali radosť z tom-boly, ktorá je tradičnou súčasťou výstupu. Najmladší účastník výstupu sa narodil v auguste 2011. Atmosféru na vrchole približujú ponúkané fotografie.

Boli sme na Sinej

Prvá májová nedeľa patrí Sinej (1560 m n. m.). Výstup sa konal v rézii KST Jasná (klub slov. turistov). Účastníkmi výstupu sa stalo aj šesť porubských turistov.

foto: Peter Grieš

„Ročitó“ porubského WEBU

Presne pred rokom nastal čas posunúť sa trochu vpred a držať krok s modernou dobou. Vstúpili sme do novej fázy, 2. mája 2011 sme oficiálne spustili novú webovú stránku obce.

Vydali sme sa po novej ceste, ceste jednoduchšieho prístupu k informáciám nielen pre občanov obce Závažná Poruba, ale aj pre širokú verejnosť. Tak ako to ukladá Zákon o slobodnom prístupe k informáciám. To bol jeden z hlavných dôvodov vytvorenia novej webovej stránky. Táto cesta sa ukázala ako správna.

Za vytvorením webovej stránky obce Závažná Poruba je aktivita starostu obce, zamestnancov obecného úradu a niektorých poslancov obecného zastupiteľstva. Jej cieľom bolo ponúknuť informácie, ktoré tu doteraz chýbali. Boli sme presvedčení, že informovanosť je dnes nesmierne dôležitá nielen v oblasti poznania, ale aj v oblasti formovania človeka. Po roku existencie sa forma webovej stránky postupne menila, rástla jej úroveň aj možnosti pre čitateľov. Chceli sme čitateľom poskytnúť širší pohľad na obec pod Poludnicou, jej aktivity i na život v nej a to sa nám podarilo.

Trocha štatistiky.

Webová stránka obsahuje 429 článkov, ktoré boli vytvorené v menu ako statické, alebo ako články oznamov, noviniek a informácií. K nim bolo doplnených 111 fotogalérií, ktoré sú oživením každého textu s viac ako 600 aktuálnych fotografií poukazujúcich na aktivity v obci. 96 sekcií a kategórií dopĺňajú webovú stránku o ďalšie informácie a odkazy.

Počas ročnej existencie sme zaznamenali 366 342 prihlásení na webovú stránku obce. V poslednom čase sa denná návštevnosť stránky pohybuje medzi 1000 - 1500. V priemere zaznamenávame približne 31 000 návštev mesačne.

Tvorcovia stránky sa neustále snažia prinášať zaujímavé a aktuálne informácie svojim čitateľom. Majú ambíciu vytvárať obľúbenú a vyhľadávanú webovú stránku, ktorú bude navštevovať každý, kto chce byť informovaný a chce byť v „obrazu“. Chceme sa všetkým poďakovať, že si webovú stránku obce Závažná Poruba obľúbili a radi sa na jej stránky vracajú. To je najlepšia odmena pre všetkých jej tvorcov.

Je čo zlepšovať a zdokonaľovať, preto verím, že sa nám spoločným úsilím podarí webovú stránku aj naďalej spravovať tak, aby bola i naďalej aktuálna a „živá“. Pri tomto „malom“ výročí chcem poďakovať všetkým vám používateľom, či-

tateľom, vám aktívnym prispievateľom. Pánovi poslancovi OcZ Dr. Dušanovi Migaľovi za trvalý „prísun“ nových článkov a fotografií, a tiež vám ostatným za diskusie, komentáre a vyjadrenia sa k jednotlivým článkom a anketám.

A na záver: „Všetko najlepšie k 1. výročiu. Všetkým patrí veľké ĎAKUJEM“!

Mgr. Ľudmila Kráľová – správca webovej stránky

Svetlan spieval Rúfusa

•Zľava MUDr. Ivan Rusnák, Janko Svetlan Majerčík a DagmarA Sarita Poliaková.

Na dvore Domu Milana Rúfusa v Závažnej Porube uviedli album liptovského pesničkára a knihu zostavenú z článkov redaktorky MY Liptovské noviny. Obidve diela do života uviedol lekár Ivan Rusnák.

Na neobyčajnom kultúrnom podujatí sa zúčastnila aj manželka zosnulého básnika Milana Rúfusa, rodáka zo Závažnej Poruby, Magda Rúfusová s dcérou Zuzankou.

Album Jana Svetlana Majerčíka s názvom Stretnutie s básnikom obsahuje štrnásť zhudobnených básní Milana Rúfusa. Slovenský pesničkár Janko Svetlan Majerčík ich aj v takmer dvojhodinovom koncerte predniesol, vyznal sa z lásky k tvorbe Milana Rúfusa a predstavil sa aj ako skvelý recitátor.

DagmarA Sarita Poliaková v knihe S vami, krásne bytosti rozobrala šance života osemdesiatich šiestich ľudí, ktorí sa podelili so svojimi životnými príbehmi. Súzvuk slova a hudby bol jedinečný, čo ocenila aj Magda Rúfusová žijúca s dcérou v Bratislave. Ivan Rusnák pri uvedení obidvoch diel do života v príhovore zdôraznil myšlienkové poslanstvo oboch umelcov. Láska k Slovensku, jeho prekrásnej prírode a životu pretavená do poézie a hudby, pomáha zušľachťovať vzťahy medzi ľuďmi, robí ich lepšími.

• Pri tejto príležitosti starosta Pavel Baráni odovzdal Magde Rúfusovej a Zuzanke osvedčenie o čestnom členstve v Občianskom združení Naveky závažná.

Ženský spevokol zabodoval

V Liptovskom Mikuláši sa uskutočnila 30. mája 2012 súťažná prehliadka senior spevokolov z okresu Liptovský Mikuláš. Súťažili štyri spevokoly: L. Mikuláš, Okoličné – Podbreziny, Bobrovec a Závažná Poruba. Ženský spevokol zo Závažnej Poruby, ktorý vedie zbormajster Ján Vadovický, zaspieval štyri piesne: Modlitba za domovinu, Cez Porubu cesta rovná, Netukej a Naveky závažná. Odborná porota ocenila výkon porubských speváčok a porubský spevokol vyhlásila za víťaza. Postupujeme na krajskú súťažnú prehliadku, ktorá sa uskutoční v Sučanoch. Gratulujeme a ďakujeme za reprezentáciu obce.

Okúpali authority folklóru, ba aj Američanku

Na Veľkú noc chlapi z FS Váh nezabudli ani na Závažnú Porubu. Veď tu majú svoju vedúcu. Zastavili sa v príbytku Márie Palasthyovej, ktorú poriadne vykúpali a pri muzike povykručali (na obrázku). Zastávku mali aj pri tete Ludke Štrkolcovej, ktorá vychovala jedného tanečníka a muzikanta. Chlapci z Váhu nezabudli ani na našu návštevu z Ameriky - Aliciu Salas. Táto dievčina bude na túto Veľkú noc určite dlho, dlho spomínať. Na Slovensku zažila pravú slovenskú oblievačku a všetko, čo k nej patrí: vyšibanie korbáčom, studenú vodu z potoka a poctivú tancovačku s tanečníkmi z Folklórneho súboru Váh.

text i foto: Marian Petráš

Dielo

Dielo je práca a práca je programom života. Kto ho nemá, zunuje ho napokon všetko, hoc by mohol bezstarostne žiť. Označovať prácu za trest nie je správne. Ktoré povolanie je najťažšie? – vykladal som raz poslucháčom. Čakali, azda im zalichotím a prisvedčím, najťažšie povolanie je vaše, roľníci alebo robotníci. Ale nie. Najťažšie je povolanie, ktorému človek nerozumie. Musíme byť teda vďační i príležitosti na poctivú prácu, čo nám vyplní prázdnotu dní a zabezpečí nám i našim blízkym kúsok chleba.

Martin Rázus

Prinášať dobré ovocie

1.Tim.6,11-15
záver školského roka

Máme za sebou školský rok, je to čas, kedy človek veľa toho hodnotí. Niekedy nie sme spokojní s tým, ako to všetko dopadlo, ale mali sme čas pracovať na výsledkoch tohto dňa celý školský rok.

Dalo by sa povedať, že sme na to všetko neboli sami, pretože rovnako ako my sami, celý tento čas nás viedol Pán Boh, keď nám dával svojho požehnania, staral sa o nás a mohli sme z Jeho milosti denne čerpať. Takáto bola Božia milosť pri nás.

Každý jeden z nás mal možnosť celý tento školský rok naberať nové vedomosti. A to nielen z predmetov v škole, či pri práci v zamestnaní, ale rovnako sme mali možnosť čerpať vedomosti a múdrosť z Božieho Slova. Pán Boh nám dal každý jeden deň k tomu, aby sme všetko, čo vieme, nenechali len tak ležať na polici, ale aby sme to všetko vedeli použiť aj vo svojom živote. K tomu však nepomôže naša ľudská múdrosť, či šikovnosť. Tou skutočnou múdrosťou je tá Božia, ktorú nám Pán Boh dáva denne poznávať.

Pán Boh už v Starej zmluve Biblie v 5. knihe Mojžišovej v kap. 6, 1-13 hovorí: „Toto sú prikázania, ustanovenia a právne predpisy, o ktorých mi prikázal Hospodin, váš Boh, aby som vás ich učil, aby ste ich plnili v krajine, ktorú idete zaujať...“

Sám Pán Boh vo svojom Slove hovorí, že základom všetkej múdrosti u človeka nie sú len vedomosti, ktoré dokáže nadobudnúť počas svojho života, ale je ešte oveľa dôležitejšia múdrosť, múdrosť života a tú nám môže dať iba Pán Boh. Sám Mojžiš hovorí, že je dôležité zachovávať prikázania, ale nie v prvom rade tie, ktoré dáva človek, ale tie, ktoré sú od Hospodina. Keď Šalamún stojí pred dôležitou úlohou, aby spravoval Hospodinov ľud, nežiada si od Hospodina bohatstvo alebo armádu, či moc nad národom, ale v prvom rade múdrosť, aby dokázal viesť národ správnou cestou. Uvedomil si, že všetko ostatné, to, čo dnes žiada každý človek a po čom túži, sú zbytočnosti a nič neznamenajú, ak človek premárni život.

Apoštol Pavel hovorí rovnako o zachovávaní prikázania a múdrosti. Ale práve preto tiež začína výstrahou, aby sme si dali pozor pred vecami, ktoré nás môžu ľahko zvieť z tej správnej cesty. Apoštol vie veľmi dobre, ako to je, keď človek nie je stále vedený, ale často ponechaný na svoj vlastný úsudok a svoje

sily. Ako ľahko si diabol nájde mnoho spôsobov, aby človeka dostal aj v tých najjednoduchších veciach.

Pavel však nehovorí o tom, že by sme sa mali zlých vecí iba strániť, nevšimáť si ich alebo len tak okolo nich prechádzať. Apoštol vie veľmi dobre, že čím ľahostajnejšie sa k veciam postavíme, tým ľahšie nás tieto veci znova uväznia. Preto apoštol vyzýva Timotea, aby utekal. Aby bol od toho všetkého čím najďalej. Pretože vie, že iba keď človek uteká, pozerá pred seba a nemá čas sa otáčať späť, musí sa celkom obrátiť smerom, kam uteká.

Apoštol Pavel nás vyzýva, aby sme celkom zanechali správanie, ktoré nás robí bližšími s týmto svetom, aby sme svoje konanie neprispôbovali ľuďom, ktorých nepoznáme a sú veľmi ďaleko od Boha, v ktorého veríme. Aby sme sa tak nestali otrokmi toho, čo robíme, ako hovorí Pán Ježiš farizejom. Ale práve naopak, aby sme sa stali slobodnými v Ježišovi Kristovi a nemuseli robiť veci, ktoré konáme len preto, aby sme zapadli do partie spolužiakov alebo kolegov v práci.

Prichádza čas prázdnin a oddychu a je to rovnako možnosť, aby sme ostali verní Tomu, ktorý je nám ľuďom najbližší v každom čase a ktorý nás nikdy neopustí len preto, že sme iní ako ostatní. Hospodin Boh nás vedie, aby sme šli ďalej, apoštol Pavel hovorí, aby sme zachovali prikázanie lásky, zachovali vieru, ktorú vyznal sám náš Pán a Spasiteľ Ježiš Kristus a nezabudli, že aj tam, kde si myslíme, že nás nikto nevidí, sme pod stálym dohľadom Boha, ktorému nesmierne záleží na našom srdci.

Boh netuží po tom, aby sme pre svoju hlúposť museli skončiť zle, veď nám dal rozum, city, myslenie, vnímanie, podľa ktorého môžeme spoznávať, kam smerujeme. Len nechajme Jeho, nášho Boha so Svojím Duchom, aby naplnil naše srdcia a viedol nás aj cez tieto prázdniny. Amen

Vladimír Pavlík
ev. a. v. farár

Modlitba

Dobrotivý Hospodine, oslavujeme Tvoje sväté meno za všetky Tvoje dobrodenia, ktoré sme od Teba prijali v uplynulom školskom roku. Daj nám pamätať, že každý rok nášho života je darom Tvojej milosti, a pomáhaj nám vážiť si svoju mladosť a rozumne ju využívať. Odpusť nám previnenia, ak sme si povinnosti zanedbávali, ak sme rodičov a vychovávateľov neposlúchali a spolužiakom nepomáhali. Daj nám nové srdcia a nového ducha, aby sme sa stávali Tvojimi deťmi a potom dedičmi Tvojho kráľovstva, na veky požehnaného. Amen

Bohoslužobný život zboru:

V uplynulom období sme krstili: Richarda Sabadéna a Radovana Polesného

„Kto uverí a pokrstí sa bude spasený.“

Manželstvo uzavreli:

Slavomír Cibulka a Evka,

rod. Veselovská

Vladimír Greguška a Alžbeta,

rod. Fidesová

Ján Irša a Ružena,

rod. Gregussová

Miroslav Beťko a Zdenka, rod. Máliková

„Čo Boh spojil, človek nerozlučuj!“

V nádeji vzkriesenia sme sa lúčili:

Peter Agnet – 92 r., Margita Križková, rod. Jenčíková – 90 r., Mária Guothová, rod. Rádiková – 102 r., Vladimír Niňaj – 88 r., Pavel Jurečka – 78 r., Zuzana Šarašinová – 93 r., Dušan Šarašin – 62 r., Ján Paško – 78 r., Július Šarašin – 81 r., Matej Hladký – 93 r.

„Blahoslavení všetci, ktorí v Pánu umierajú.“

Konfirmácia

Konfirmáciu v tomto roku budeme mať **1. júla** na štvrtú nedeľu po Svätej Trojici. Konfirmovaní budú traja konfirmandi. Zároveň požehnanie prijímajú aj „ZLATÍ KONFIRMANDI“, ktorí boli konfirmovaní pred 50-timi rokmi.

Koncert spevokolov Liptova

• Fidelitas

Liptovsko-oravský seniorát ECAV a Cirkevný zbor v Liptovskom Jáne pripravili XXI. ročník regionálnej prehliadky evanjelických spevokolov v nedeľu 24. júna 2012 o 14:30 h v Evanjelickom chráme v Liptovskom Jáne. Náš cirkevný zbor bude reprezentovať zmiešaný spevokol FIDELITAS pod vedením MUDr. K. Antolovej.

Predsedníctvo cirkevného zboru

J. Iľanovského zastihol koniec vojny v pražských uliciach

Patrí medzi šťastlivcov, ktorých po dlhom frontovom putovaní plnom útrap územím Ruska, Poľska, Slovenska a Česka zastihol koniec druhej svetovej vojny priamo v pražských uliciach.

•plk. Ján Iľanovský, apríl 2012

LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ. Príslušník 1. Čs. armádneho zboru Ján Iľanovský, plukovník vo výslužbe, rodák zo Závažnej Poruby, si na to s úprimnou radosťou a hrdosťou zaspomínal aj po 67 rokoch.

„N a c h á d z a l i sme sa niekde medzi Vsetínom a Pardubicami. O štvrtej ráno prišla spojka, že sa mám dostaviť na štáb. Vybrali nás 20, rýchlo sme sa pobalili a vyrazili na Prahu s úlohou pomôcť obsadiť budovu ministerstva obrany a generálneho štábu. Pražania nás ešte nemohli vítať s otvorenou náručou, lebo v uliciach sa stále ozývala strelba nemeckých jednotiek,“ opisoval čerstvý deväťdesiatnik.

Po menších prestrelkách napokon boje definitívne utíchli aj v Prahe. „Oslavná cesta zo Žižkova do Dejvíč, kde sme boli ubytovaní, bola neopísateľná. Radosť všetkých vôkol nemala konca-kraja. Vtedy som si spomenul, že sme ako deti navštevovali letný tábor medikov, ktorí nás často pozývali do Prahy. Pre chudobných dedinských chlapcov to bol nespĺniteľný sen a zrazu som sa tam ocitol v takýchto historických chvíľach,“ pokračoval nositeľ viacerých vysokých štátnych vyznamenaní.

„Aj po desaťročiach sa ma pri týchto spomienkach zmocňujú pocity obrovského šťastia, no mrzí ma, že ľudstvo si ako celok nezobralo poučenie z hrôz druhej svetovej vojny. V rôznych častiach sveta vidíme narastanie síl, ktoré chcú narúšať mier. Jeho trvalé uchovávanie musí byť základnou povinnosťou každého dobre zmýšľajúceho človeka,“ dodal jeden z posledných žijúcich pamätníkov konca najväčšieho vojnového konfliktu v dejinách.

Milión v ruksaku preniesol cez vojnu na pomoc partizánom

DRUHÁ SVETOVÁ VOJNA sa v Európe skončila pred 67 rokmi. Žije už málo tých, ktorí ju zažili priamo na bojiskách. Ján Iľanovský patrí k posledným pamätníkom.

Narodil sa v Závažnej Porube v chudobnej rodine 21. apríla 1922. Jeho starý otec bol bača, a tak ako malý chlapec často trávil dni na salaši.

„Moji rodičia boli síce chudobní, ale veľmi dobrí, čestní a pracovití. Mama ako dievča pomáhala stavať najskôr Viedeň a potom Pešť, vedela hovoriť po nemecky aj po maďarsky. Čítať a písať som ju naučil ja, keď som začal chodiť do školy. Otec bol murár, bojoval v 1. svetovej vojne v Taliansku aj Rusku, tam bol zranený a domov sa vrátil až dva roky po vojne. Čítal nám rozprávky, asi dvadsať ich vedel naspamäť,“ zaspomínal Ján Iľanovský.

Bitka pre chlieb

Dodal, že jeho rodičia boli veľmi tolerantní, deti nebili ani nehrešili, ale priznal sa, že raz dostal bitku.

„Do školy som nosil väčšinou posúchy, chlebič bol vzácnosť. Susedia Kováčovci boli viac než strední gazdovia, mali aj kone. Tetka raz upiekla dvanásť chlebov, aby bolo na celý týždeň aj pre tých, čo chodili okopávať a sušiť seno.

Poukladala ich na lavicu vychladnúť, ich vôňa sa šírila ďaleko a mne s troma kamarátmi vyhrávali v bruchu od hladu cigáni. Kamarát povedal, aby som jeden chlieb zobral a ostatné poposúval, možno si to tetka ne všimne. Tak som to urobil. Utekali sme do stohu, tam sme si chlieb rozdelili a rýchlo zjedli. Ale bol ešte horúci, preto nám nafúкло bruchá a dostali sme čemer.

Tetka zistila, že jeden chlieb chýba, urobila krik, otec to počul a hneď vedel, z čoho ma bolí bruch. Vždy ma učil, že kradnúť sa nemá a keď som hladný, aby som si radšej vypýtal. Hrozne som sa hanbil, že som ho sklamal a to bolo horšie ako bitka. Odvtedy som už nikdy nič neukradol.“

Na žandárskej stanici

Pre chlieb dostal Ján Iľanovský bitku aj od žandárov. „Mal som vtedy asi deväť rokov. Sociálna demokracia v Závažnej Porube zorganizovala 1. mája asi dvadsať chlapcov, priplli nám červené kvety z krepového papiera a mali sme ísť na prvomájové oslavy do okresného mesta. Za to sme dostali každý jeden rožok. Do Mikuláša sme išli pešo a tam sme skandovali: My chceme chleba. Prišiel Sekereš, šikovateľ žandárov, štyroch nás chytili,

zobrali do stoličného domu na vrchné poschodie, kde vtedy bola žandárska stanica a tam nás zbili. Museli sme si ľahnúť, nohy nám zviazali a bili nás po päťach a chodidlách. Tak nám napuchli, že sme nemohli chodiť. Z Poruby prišli po nás s vozom.“

Prešiel na druhú stranu

Ján Iľanovský sa vyučil za inštalatéra, v roku 1940 získal tovarišský list. V marci 1942 ho predvolali pred odvodovú komisiu a 1. októbra narukoval k posádke v Liptovskom Mikuláši. Pridelili ho k 4. horskému pluku. Po základnom výcviku ho spolu s ďalšími 120 vojakmi poslali v marci 1943 na východný front na doplnenie rýchlej divízie, ktorú soviety rozprášili na Kaukaze. V tom čase slovenskí vojaci bojovali proti nim spolu s Nemcami.

„Prišli sme do Melitopolu, kde ma zaradili do opravárenskej dielne. Bol tam jeden človek, volali ho Volod'a a hovoril nám, aby sme nebojovali proti Rusom, že nám pomôže prejsť k sovietskej armáde. Prešli sme štyria - Mirko Krejčí, Peter Purdeš, Karol Merta a ja.“

Jána Iľanovského prideliť k 24. tankovo-kozáckemu zboru Červenej armády, ktorej veliteľom bol generál Kiričenko. „Kozáci boli v prednej línii pred tankami. Keď sa strieľalo, kone si kľakli alebo ľahli, vojak zobral samopal a strieľal. Kone špeciálne cvičili už od malička a keď išiel kozák na vojnu, išiel aj s koňom,“ vysvetlil J. Iľanovský.

Krvavé boje

S tankovo-kozáckou jednotkou prešiel až do Perekopu, kde sa odohrali ťažké boje. „Rusi tam nasadili kaťuše. Keď spustili paľbu, bolo to strašné. Po boji nás poslali upraviť terén. Všade boli roztrhané telá a zem zmiešaná s krvou. Dali nám vedrá a metličky, aby sme ich pozbierali, ale to sa nedalo. K autám a tankom zapli pluhy a odhrňáče, pripomínalo mi to radlice, ktorými v zime odhrňajú sneh, a zvyšky tiel aj so zemou nahrnuli do protitankových zákopov. My sme ich potom zasypávali vápnom. Nič hroznejšie som dovtedy nevidel.“

V Perekope bol Ján Iľanovský prvýkrát zranený do pravej ruky a odviezli ho do poľnej nemocnice v Melitopole. Nemali v nej dostatok liekov ani prístrojov, nebol čas ani podmienky na zložitejšie operácie. A tak často boli jediným riešením amputácie. Namiesto narkózy poslušil špiritus.

„Doktor mi potiahol ruku a odpadol som. Keď som sa prebral, prišla mladá doktorka a povedala: „Pačemú rézat? Éto

maladój čelavék, jemu ruka nádo.“ (Prečo rezať? Je to mladý človek, ruku potrebuje.) Zobrala pinzetu, s ktorou si trhala obočie a ňou povytahovala črepiny. Ruku mi pozašávala krajčírskou ihlou a obyčajnými bielymi niťami. Urobila to dobre, mohol som ňou riadne hýbať a pracovať celý život.“

Inštruktor paravýcviku

Do nemocnice v Melitopole prišiel v tom čase Marek Čulen a informoval vojakov, že sa v Sovietskom zväze sformovala prvá československá vojenská jednotka, či by nechceli do nej vstúpiť. Ján Iľanovský a ďalší súhlasili. Začiatkom októbra 1943 ich poslali do Jefremova, kam mala prísť formujúca sa 2. čs. paradesantná brigáda. Ján Iľanovský bol vedúcim skupiny, ktorá mala za úlohu pripraviť objekty, v ktorých mala brigáda bývať - hlavne opraviť vodovod a kúrenie. Stihli to do konca roku.

Začiatkom januára 1944 ho zaradili do 5. batérie protitankového oddielu a 2. československej samostatnej paradesantnej brigády. Najskôr sa učil skladať padáky, absolvoval školu dôstojníkov výsadekovej vojska v Tule a neskôr robil inštruktora paravýcviku.

Prvýkrát vyskočil s padákom z lietadla vo februári 1944, predtým skákal z balóna. Bol ukotvený na jednom mieste. Parašutista nastúpil do koša, balón vypustili do výšky asi 400 metrov a keď výsadekár zoskočil, balón pomocou kladiek priťahli na zem.

Ján Iľanovský učil vojakov aj to, ako pripevniť na špeciálne konštrukcie kanóny, malé obrnené transportéry či nákladné autá. Padák pre človeka mal rozlohu 48 metrov štvorcových, padák, ktorý zhadzoval kanón až 324 metrov štvorcových.

Po ukončení výcviku nasadili 2. čs. paradesantnú brigádu do bojov Karpatско-duklianskej operácie na území Poľska. Tam bol zranený druhý raz, črepina mu zasiahla tvár. Keď sa na ošetrovni dozvedel, že brigádu presunú na Slovensko, hoci ranený, vyskočil z okna a pridral sa k

svojim. Chcel byť čo najskôr na Slovensku, kde v tom čase vypuklo Slovenské národné povstanie.

Nemal na výber

Začiatkom októbra sa zúčastnil bojov o Kalnú, Hronskú Dúbravu a Tisovec, 20. októbra ho v Podbrezovej zajali fašisti. Vypočúvali ho, bili, skoro mu vykopli oko. „Vedel som, že keď neujdem, tak ma asi zastrelia. Vojakovi, ktorý ma zbitého viedol do pivnice, som vytrhol pušku a zhodil som ho zo schodov. Nebolo času prekrížovať sa ani prosiť Boha o odpustenie. Keď som chcel žiť, musel som zabiť.“

Cez Krpáčovú prešiel Ján Iľanovský na Prašivú, kde sa stretol s A. S. Jegorovom, veliteľom 1. československej partizánskej brigády J. V. Stalina. Poveril ho rôznymi úlohami na úseku medzi Kráľovou Lehotou a Partizánskou Lupčou. Mal získavať správy o počtoch, výzbroji a pohybe nemeckých jednotiek, zabezpečovať zdravotnícku pomoc a potraviny pre partizánov. „Sestra Božka mi vybavila falošný osobný preukaz, Vladimír Kováč a učiteľ Ján Vaško zase priepustku, aby som sa mohol voľne pohybovať od Ľubochne až po Poprad. Pomáhali riaditeľ továrne v Liptovskom Mikuláši Fedor Droppa, lekári Rudolf Rajniak, František Hilbert, Ivan Bodický a ďalší. Vďaka nim a mnohým nemenovaným, ktorí riskovali svoje životy, som mohol plniť svoje úlohy.“

S miliónom v močovke

Jednou z úloh, ktorými poverili Jána Iľanovského, bolo prepraviť 1,2 milióna korún určených na potraviny a lieky pre partizánov z Brtkovice do Liptovského Mikuláša. Mal ich odovzdať veľkopodnikateľovi Schavernochovi a riaditeľovi likérky Kráľovi.

„Neveril som, že sa podarí vyzbierať takú veľkú sumu. Pán farár v Kráľovej Lehote dal 230-tisíc korún, ktoré mal na opravu kostola. Povedal: Kostol bude, ale vy nebudete. Už si nepamätám, ako sa volal, keď som sa vrátil, už tam nebol. Pán Nahálka, ktorý mal v Ondrašovej kožiarskej fabrike, dal 60 a potom ešte 30 tisíc.“

Milión dvesto tisíc naložili 18. decembra 1944 na Brtkovici Jánovi Iľanovskému do ruksaku, na vrch si dal kapce a vybral sa na cestu. Až po most v Ploštíne sa mu podarilo pre-

jsť bez väčších problémov. Tam však na neho začali strieľať.

„Skotúlal som sa zo svahu, vtedy tam bola hať a Váh nebol taký zregulovaný ako dnes. Blízko pri moste bola budova pre obecných býkov a pri nej bolo vykopaných niekoľko jám, do ktorých vytekala hnojnice. Boli prikryté deklami z dreva a prútiat, aby do nich niekto nespadol. Keď ma uvidel Katrenčiak, ktorý sa staral o býky, jeden dekel nadvihol, strčil ma do tej jamy s močovkou a zakryl ju. Pribehli Nemci so psami, išli sa roztrhať, ale našťastie ma nenašli. Ktosi povedal, že som asi skapal, keď som sa gúľal zo svahu a odniesla ma voda.“

Niekoľko hodín, až kým sa nezotmeľo, stál Ján Iľanovský po pás v močovke a ruksak s miliónom držal pred sebou. „Ešteže tá jama nebola plná“, dodal.

Keď Schavernochovi odovzdal peniaze, dal mu za odmenu jednu tisíckorunáčku.

Opatruje ju dodnes.

Na druhý deň dostal rozkaz previezť z Dúbravy na Brtkovicu 12 ľudí. Aj túto úlohu a ďalšie, ktorými ho poverili, splnil. Do konca 2. svetovej vojny sa zúčastnil mnohých bojov, dvakrát bol ešte ranený.

„Vojna prináša utrpenie všetkým, nielen vojakom, ale aj ich matkám, otcom, ženám a deťom. Je strašné, čo sme zažili a nikdy na to nezabudnem. Po vojne sme prisahali, že urobíme všetko pre to, aby sme ďalším vojnám zabránili. Preto som chodieval na besedy s mládežou a rozprával o tom, čo sme videli a zažili. Nie pre to, aby som robil zo seba hrdinu a nebola to ani komunistická propaganda, ako niektorí hovoria. Robil som to preto, aby mladí pochopili, že vojna je strašná, aby ju nikdy nedopustili a aby mali lepší život.“

Plukovník vo výslužbe Ján Iľanovský je držiteľom mnohých vysokých československých aj sovietskych vyznamenaní, napríklad Radu červenej zástavy, Čs. vojnového kríža, Radu veľkej vlasteneckej vojny II. stupňa, medaily Za oslobodenie Prahy, medaily Za chrabrosť a mnohých iných. Udelili mu aj ukrajinské, poľské a rumunské vyznamenania.

Bol pri oslobodení Liptovského Mikuláša aj Prahy, po vojne bojoval proti banderovcom. Neskôr pôsobil ako spravodajský dôstojník, vykonával rôzne funkcie, pracoval na Vysokej vojenskej škole technickej v Liptovskom Mikuláši. Do roku 2006 bol tajomníkom Oblastného výboru Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov.

Z jeho iniciatívy osadili pamätné tabule obetiam fašizmu a 2. svetovej vojny na rôznych miestach v Liptove.

prebraté: MY Liptovské noviny, -bea-

• Apríl 1945, pred budovou Gymnázia M. M. Hodžu v L. Mikuláši, Ján Iľanovský vpravo pred koňom

Dvaja priatelia: Rúfus a Strauss

K stému výročiu narodenia Pavla Straussa: 30. august 1912

„*Nenávidia sa nížiny. Vrchy sa schádzajú.*“ Marina Cvetajevová

Je dosť vnútorných motívov i vonkajších okolností, ktoré týchto dvoch veľkých duchov slovenských – Milana Rúfusa i Pavla Straussa – napriek 16-ročnému vekovému rozdielu zákonite viedli k sebe: obaja Liptáci, absolventi jedného a toho istého mikulášskeho gymnázia; obaja prešli tragickými zážitkami vojnových hrôz, a obom dal potom „mierový“ život pocítiť, že „niet mieru pod olivami“, že ľudské utrpenie stúpajúcou intenzitou narastá. Oboch hojne navštevovali – zásah za zásahom – „šípy z Božieho luku“, ale miesto toho, aby podľahli pokušeniu „plúvnuť Bohu do neba“ (Rúfus), odpovedali Mu stupňujúcou sa láskou a oddanosťou. Obaja vedeli, že ak sa narodili v tomto národe, nesú zodpovednosť za naplnenie jeho poslania, ktoré mu je zhora dané... A oboch rovnako blížilo pri životných skúškach vedomie, že tam kdesi je Paľko, tam kdesi je Milan...

Bude možno preto pre Rúfusových rodákov zaujímavé zoznámiť sa s venovaniami, ktoré Milan Rúfus vpisoval do knížiek, posielaných v priebehu rokov Straussovi na Zobor.

Ako som sa ja dostal k tým venovaniam? Stalo sa tak 14. júla 1994 pri návšteve v Straussovom dome, ktorý nejaký mesiac predtým jeho „domáci pán“ opustil. – Jednu chvíľu som osamel v Straussovej pracovni, a zrak mi padol na poličku kníh za písacím stolom, kde boli pekne vedľa seba zaradené Rúfusove knižky. Neodolal som pokušeniu, aby som si ich jednu po druhej nepovyťahoval a nepodpisoval si z nich Rúfusove venovania. Tu sú (v poradí, ako mi jednotlivé knižky šli do rúk):

Zvieratníček

Paľko milý, ak už je to s ľuďmi stále ťažšie, pohovárajte sa so zvieratkami. Sú vernejšie stvorenému, a teda aj Tomu, kto ich stvoril. Pozdravuje Ťa Tvoj Milan R.

Bratislava máj 1994

Modlitbičky

P. Straussovi, ktorý vie, aj čo je modlitba, aj čo je báseň, pripisuje jeho Milan Rúfus.

11. mája 1992

• Zľava: G. Valach, M. Rúfus, P. Strauss, Julo Rybák

Kniha rozprávok

Paľkovi Straussovi a jeho blízkym s vianočným i novoročným vinšom posíla Milan Rúfus.

December 1998

Kniha žalmov

Milý priateľ a básnik Pavol Strauss, dovoľ, aby som trošku zakontroval knižkou, ktorá veru tiež mala dlhý advent. Tvoj Milan Rúfus.

Bratislava júl 1991

Studnička

MUDr. Pavlovi Straussovi s úprimným želaním zdravia jeho Milan Rúfus.

Bratislava január 1993

Oneskorený autoportrét

Milému Pavlovi Straussovi s priateľským dobrým Milan Rúfusom.

Bratislava január 1993

Prísny chlieb (Do knižky je vložený lístok:)

Za blahoželanie k mojej šesťdesiatke úprimne ďakujem a ospravedlňujem sa, že mi v tom jubilantskom zhone trochu ušli Vianoce vo vzťahu k blízkym ľuďom. A tak aspoň: Tebe i Tvojim dobrý rok 1989. Tvoj Milan Rúfus

December 1988

V tejto knižke sú aj fotografie zo stretnutia Rúfus – Strauss (a iní) na Rúfusovej chalupe v Liptovskom Jáne v júni 1989. A karta s veľkonočným pozdravom z r. 1988 – s textom:

Na to, čo dovoľuje znovu vstať tráve i tým, ktorí po nej chodia, i tým, čo pod ňou čakajú – s veľkonočným pozdravom Milan Rúfus.

Oda na radosť

MUDr. P. Straussovi s priateľským pozdravením posíla Milan Rúfus.

Bratislava október 1981

Dve osudové

Milému P. Straussovi s vianočnou i

novoročnou koledou posíla Milan Rúfus.

Bratislava dec. 1991

Mám ústa plné tvojich úst

Vzácnemu P. Straussovi s holanovským pripomenutím, „že všetky lásky jsou jen jedna láska, tak jako všechny kříže jsou jen jeden kříž“ venuje Milan Rúfus.

Bratislava apríl 1988

Sobotné večery (V knihe je vložený lístok:)

A zasa prichádzam s koledou, pán primár. Ako sa máte? Chýbajú mi tie vaše občasné milé návštevy. Aj ja som ako pavúčik – stále v tom istom kúte. Nepijem síce nikomu krv, ale ten kříž na chrbte... podľa neho ma poznať. Zo srdca Vám prajem všetko dobré Váš Milan Rúfus.

Bratislava december 1986

Tiché papradie

Milý priateľ, básnik P. Strauss, s obrovskou úľavou, potešením a duchovnou rozkošou som ochutnal Tvoj „návrat“ tam, kde si dávno už bol, ba o čosi pred nami. – Posielam Ti pár rozprávok z „motaničky“ života a prajem dobré Milan Rúfus.

Bratislava máj 1990

Michelangelo

MUDr. Pavlovi Straussovi s priateľským pozdravom Milan Rúfus.

Bratislava jún 1985

Na záver by som rád zacitoval úryvok zo Straussovej „Vďaka za život“, v ktorom si Strauss s Rúfusom nádherne „ruky podávajú“:

„... Poznám i odvrátenú tvár života, krásy a dobra, nielen tvár žiariacu. Poznáam i pády a takmer zúfalé stavy, i opustenosť, i všetky cesty ľudskej potupy, chorôb a nešťastia.

Ale vo všetkom alebo za všetkým možno nájsť mnohorožnú tvár krásy a dych večnosti.

A preto som ti, Pane, povďačný za tento život. Za to, že som za každou trpkosťou tušil hlbší zmysel, za každou zákrutou vyjasnenie horizontu, za každým ľudským kopancom možnosť tvojich zámerov.

Vďaka ti, Pane, za tento zdanlivo premrhaný život, lebo sa mi vyjasnil pohľad na teba.

Nech príde v tomto živote ešte čokoľvek, prosím Ťa ešte o milosť, aby som si v tvojej prítomnosti vždy trúfal povedať:

Pane Ježišu Kriste, pozri do môjho srdca, nech je čisté!

Chráň moje cesty, nech sú rovné!

Zväž moje ciele, nech sú jasné!

Ovplyvni moju vôľu, nech je mierna!

Ved' poznáš moju dušu, ujmi sa jej!

(Na Bielu Sobotu 2012)

Julo Rybák

Okienko MŠ

Veselé zúbky

Zapojili sme sa do projektu „Veselé zúbky“. Doktor Králiček pripravil pre našich škôlkarov a rodičov milé zábavno-edukačné popoludnie. Spolu s deťmi si vyskúšali správny postup čistenia zúbkov. Po veselom vystúpení doktora Králička si deti pozreli rozprávku „O Kráľovstve zdravých a veselých zúbkov“, a nakoniec si spoločne nakreslili a vymaľovali doktora Králička.

V máji tohto roku každé dieťa z MŠ dostalo od doktora Králička presýpacie hodiny, zubnú pastu i kefku a zľavové poukazy do balíčka.

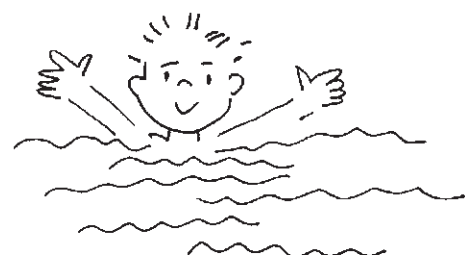
Predplavecký výcvik

Od 7. do 11. mája 2012 naši predškoláci absolvovali predplavecký kurz. Hravou formou pod vedením pani učiteľky Guráňovej sa deti oboznamovali s vodou, so správnym dýchaním, naučili sa potápať a niekto aj plávať pod vodou.

Mgr. Dana Čupková
učiteľka

• Poznáte nás? Už sa vody nebojíme.

Chváľime a ďakujeme

Pri budovaní nového pieskoviska a vytvorenie novej plochy pre tvorivosť detí počas pobytu vonku pomohlo dvadsaťpäť rodičov a usilovali sa aj deti. Všetkých, čo položili ruku k dielu, chváľime a ďakujeme.

Deti u starostu

Deti z MŠ v ZP boli veľmi šťastné z dvoch víťazstiev v gymnastike, a preto svoju radosť prišli prejsť aj pánovi starostovi. Priniesli si zlaté medaily zo súťaže v Spišskej Novej Vsi a zlaté víťazstvo z pretekov na domácej pôde. Gratulujeme a tešíme sa spolu s nimi.

text i foto: -kj-

Prežili čarovnú noc

Noc z 15. na 16-teho júna patrila čarovnému svetu rozprávok. Staršie deti z našej materskej školy prišli do škôlky o 18.00 a čakalo ich rozprávkové prostredie, ktoré vytvorili pani učiteľky. „Zahráme sa na princov a princeznú!“ a deti samé si zhotovili koruny a krásne rúcha... Potom sa pobrali do záhrady hľadať indicie k rozprávke, ktorú mali uhádnuť. Jedna večera nestačila. Jedlo, pilo a hodovalo sa do neskorých nočných hodín. Po zotmení sa sprievod princov a princezien pobral skontrolovať kráľovstvo na nočnú vychádzku s patričným osvetlením v rukách. Navštívili niektoré rodiny, a tie si veľmi ocenili takúto kontrolu z kráľovskej rodiny, napríklad ujo Kováč ich ponúkol tým najlepším na svete - sladučkými jahôdkami. Teta Lydka Jambrichová vynesla do čiernej tmy pagáčiky... Niektorí len zamávali z okna, ale teta Ivka Beřková ich vybehla pred dom aj vystúkať. Po nočnej prechádzke ešte rozprávka na želanie - demokraticky vybraná - Doba ľadová 2 a potom sa unavení princovia a princezná pobrali na kráľovské lôžka so svojimi najmilšími hračkami. Bolo veselo, aj trochu tajomne. ale hlavne dobre. Ďakujeme kráľovským rodičom za príspevky z kráľovských kuchýň!

Lívka Fárniková, učiteľka MŠ

Potešili starkých

V utorok 15. 5. 2012 5-6 ročné deti so svojimi učiteľkami - riaditeľkou Katarínou Jambrichovou a učiteľkou Líviou Fárnikovou navštívili babičky a zamestnancov Domu sociálnych služieb v Závažnej Porube a potešili ich svojím programom ku Dňu matiek s témou kvietkov.

Tetám sa program páčil a deti boli tiež milo prekvapené vrúcnyim prijatím. Prinášame dva zábery z tohoto milého stretnutia.

Tvorivá dielňa je priestor fantázie

Bol to skvelý nápad. Tvorivo sa vyjadriť a verejnosti predstaviť to, čo vlastnými rukami vytvorili deti. Pred MŠ vo štvrtok 22. marca 201 vystavovali jedinečné ozdobné doplnky patriace jari a predmety, ktoré dotvárajú atmosféru Veľkej noci. Tvorivé dielne v materskej škole spojili deti, učiteľky i rodičov. Predajná výstava nielenže prezentovala zručnosti a tvorbu detí, ale priniesla i veľa potrebných prostriedkov na rekonštrukciu sociálnych zariadení v priestoroch Materskej školy v Závažnej Porube.

-dm-

Berlín nielen ako historicky známa metropola, ale aj miesto, kde sa každoročne stretáva celý svet

V Európe je len málo miest, ktoré od svojho vzniku prešli veľmi zložitou cestou historických premien, aby z nich dnes vznikli moderné metropoly, ktoré ponúkajú svojim obyvateľom pokojný život a svojim návštevníkom množstvo zaujímavostí, ktoré stojí za to objavovať.

Od malej usadlosti z 12. storočia, chránenej od okolia len drevenou ohradou, cez nacistické obdobie druhej svetovej vojny, ktorá územie neskôr rozdelila na dva rozdielne svety, až po súčasnosť bolo toto mesto svedkom množstva významných historických momentov.

Berlín sa stal hlavným mestom Nemecka v roku 1991 a od zjednotenia jeho východnej a západnej časti aj vďaka pádu Berlínskeho múru patrí s viac ako tromi miliónmi obyvateľov k najväčším mestám Európskej únie. Do Berlína som sa prvýkrát vybral na jar tohto roku a priznám sa, že mesto ma zaujalo viac, ako som očakával.

• Checkpoint Charlie je známy aj vďaka udalostiam z októbra 1961, keď pri povstaní v NDR na priechode stáli oproti sebe tanky americkej a sovietskej armády

Každoročne sa tu schádza celý svet

Po niekoľkohodinovej nenáročnej ceste autom sme v neskorých večerných hodinách dorazili do cieľa. V spleti jednosmerných uličiek sa nám po krátkom hľadaní podarilo nájsť na periférii mesta hotel, ktorý sme hľadali. Berlín je častým dejiskom veľkých medzinárodných výstav a veľtrhov. Pre takéto podujatie sme prišli sem aj my. Každoročne sa práve tu, na známom berlínskom výstavisku, koná cestovateľský veľtrh s názvom ITB Berlín, ktorý patrí medzi najväčšie akcie svojho druhu na svete. V priebehu jedného týždňa tu má odborná, ale aj laická verejnosť navštíviť, spoznať a objaviť krajiny z celého sveta. Nie je sa preto čo diviť, že každá časť našej planéty sa snaží prezentovať v tom najlepšom svetle, ponúka ochutnávky lokálnych špecialít, prezentuje svoje kultúrne dedičstvo no predovšetkým, usiluje sa pritiahnuť čo najviac turistov do svojej krajiny. V jednom z výstavných pavilónov sme dokonca narazili aj na

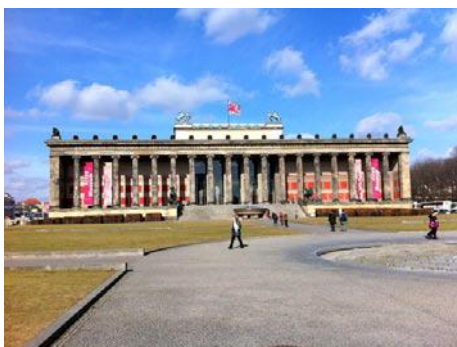

• Marx-Engels Fórum - park pomenovaný po autoroch Komunistického manifestu sa nachádza vo východnej časti centrálneho Berlína

skromnú, ale veľmi nápaditú prezentáciu Slovenska. Už z diaľky nás zaujali obrovské vytesávané sochy, ktorých výrobu na mieste prezentoval jeden z liptovských tesárskych majstrov. Prezentovali sa tu tiež jednotlivé oblasti Slovenska a firmy podnikajúce u nás v cestovnom ruchu. Celodenná návšteva takejto prezentácie dá zabráť hlavne po fyzickej stránke, ak nepočítame aj obrovské množstvo informácií a zážitkov, ktoré získate pri návšteve každej z expozícií. Doslova má tu človek možnosť spoznať za jeden deň celý svet a dozvedieť sa vo vysoko prepracovaných prezentáciách jednotlivých krajín tie najzaujímavejšie veci týkajúce sa možností objavovania sveta po každej stránke.

Prepracovaný systém dopravy urýchľuje cestovanie

Do Berlína sme však neprišli len kvôli spomínanému cestovateľskému veľtrhu. V priebehu predĺženého víkendu sme mali možnosť spoznať aj mesto samotné a hlbšie sa zoznámiť s jeho históriou. Recepčný hotela nám veľmi ochotne vysvetlil najefektívnejšie možnosti dopravy po Berlíne a doplnil náš turistický plán o miesta, ktoré rozhodne nesmieme obísť. Berlín má, na moje prekvapenie, veľmi prepracovaný systém hromadnej dopravy a rozhodne sa môže v tomto smere rovnať s podstatne väčšími mestami, ktoré som mal možnosť navštíviť. Rozsiahlu sieť metra dopĺňa v pravidelných

• Budova múzea umenia patrí do rozsiahleho komplexu Múzejného ostrova

intervaloch mestská vlaková, autobusová a električková doprava. Keď k tomu pripojíme aj možnosť plavby loďou (aj keď sa zväčša jedná len o vyhliadkové plavby) po rieke Spréve, na brehoch ktorej Berlín leží, pokojne sa zaobídeme aj bez auta. Čo viac – v Berlíne ako keby všetci jazdili na bicykloch. Cyklistické chodníky, ktoré sú skutočne využívané cyklistami, sú v každej časti mesta a vodiči cyklistov vždy rešpektujú. Dokonca aj turisti, ktorí majú chuť spoznať mesto na dvoch kolesách, tak môžu urobiť, stačí si na ulici požičať bicykel v jednej z množstva samoobslužných požičovní a ide sa do ulíc... Je to moderný trend súčasnej doby, ktorý adaptovali viaceré európske mestá a osobne mám pocit, že sa tešia čím ďalej väčšej obľube. Ako by aj nie, veď práve bicykel je vo veľkom meste zrejme najekologickejšia forma zrýchlenej dopravy.

• Brandenburská brána patrí medzi najnavštevovanejšie pamiatky Berlína

Miesta, kde sa minulosť stretáva so súčasnosťou

Po veľmi zábavnej ceste metrom, kde nám trasu medzi jednotlivými zastávkami spríjemňovala multinárodná partia mladistvých muzikantov v štýle hitov rokov 60-tych, ktorá si za svoj výkon nakoniec pomerne vtieravo vypýtala odmenu do klobúka, sme vystúpili na Alexanderovom námestí. Je to najznámejšie a najväčšie berlínske námestie pomenované podľa ruského cára Alexandra. Aj po rokoch je tu zachovaná socialistická architektúra typická pre niekdajšiu východnú časť Berlína oddelenú počas rokov od západnej časti mesta neprekonateľným múrom. Z Alexandrovho námestia popri Červenej radnici – sídle berlínskeho starostu - prechádzame k sochám, údajných otcov socializmu Marxa a Engelsa (takto ich pomenúva nápis na ich pamätníku). Veľkej obľube sa Marx-Engels-Forum teší u ázijských návštevníkov Berlína, ktorí čakajú v dlhom rade, aby sa s nadživotnými sochami pánov mohli vyfotiť. V tejto časti Berlína má miesto aj komplex piatich

• Budova nemeckého parlamentu s presklenou kupolou na streche, ktorá ponúka výborný výhľad na mesto

múzeí s názvom Múzejný ostrov, ktorý od roku 1999 patrí na zoznam kultúrneho svetového dedičstva UNESCO. Viac ako polovica tohto komplexu bola počas druhej svetovej vojny a bombardovania Berlína zničená, ale exponáty sa podarilo zachrániť, preto aj dnes návštevníci majú možnosť obdivovať mimoriadne historické zbierky na tomto jedinečnom mieste. Na našu otázku, ktoré z rozsiahleho komplexu múzeí je verejnosťou najviac vyhľadávané, sme dostali odpoveď, že to je jednoznačne Pergamon museum (a to dokonca v rámci celého Nemecka), ktoré prezentuje zaujímavé zbierky z čias Babylonu a jedinečný Pergamonský oltár.

Najznámejšou noblesnou berlínskou ulicou s príznačným názvom Pod lipami (Unter den Linden) sa dostávame k hádam najvyhľadávanejšej dominante Berlína – Brandenburskej bráne, ktorá sa rokmi stala spoločne s umelo vystavaným múrom rozdeľujúcim mesto jeho symbolom. Časy, keď na tomto mieste bolo cítiť napätie a beznádej, vystriedal úsmev, tanec, dobrá nálada. Poulíční tanečníci tu dnes zabávajú okoloidúcich, z reproduktorov znie hip-hopová hudba, v tesnej blízkosti brány, v bývalej východnej časti mesta sa nachádzajú budovy Francúzskeho, Anglického a Amerického veľvyslanectva. Nechýbajú samozrejme celosvetovo známe reťazce s rýchlym občerstvením a obľúbený Hotel Adlon, ktorý patrí dnes k najlepším hotelom v celom Nemecku. Len pár metrov od samotnej brány sa nachádza budova Spolkového snemu (Bundestag/Reichstag). V roku 1995 bola na vrchole tejto budovy

vybudovaná sklenená kupola, z ktorej je jedinečný výhľad nielen na vnútorné priestory nemeckého parlamentu, ale aj na celý Berlín v plnej svojej kráse. Ako sme sa dozvedeli, každý rok túto budovu navštívi viac ako 3 milióny návštevníkov a tým sa stáva najnavštevovanejšou budovou parlamentu na svete. Len niekoľko metrov od budovy Spolkového snemu strieda historickú architektúru súčasná a vysoko moderná, konkrétne sa jedná o najmodernejšiu vlakovú stanicu v Nemecku. Bola dokončená a odovzdaná do užívania v roku 2006. Táto fascinujúca budova má 6 nadzemných a 8 podzemných nástupišť pre regionálne a medzistátne vlakové dráhy a samozrejme integrovanú mestskú dopravu. Nájdete tu tiež obrovské nákupno-zábavné centrá, hotelové kapacity a množstvo parkovacích miest.

Berlín dokáže ponúknuť pre každého niečo – na jednej strane ponúka obrovské možnosti spoznávania pohnutej histórie mesta hlavne z obdobia vojny, no ponúka aj nekonečné možnosti na obchod, vzdelávanie, kultúru, relax. Priznám sa, že asi najviac ma zaujali zakonzervované pozostatky Berlínskeho múru neďaleko Postupimského námestia. Spoločne s návštevou Dokumentačného centra Berlínskeho múru veľmi verne vykresľujú dobu, kedy bolo mesto viac ako 28 rokov rozdelené na dva rozdielne svety, medzi ktorými bol prechod takmer nemožný. Rovnako

• Pestrofarebné latinskoamerické kroje vytvorené zo živých ruží priťahovali do expozície Ekvádoru návštevníkov na výstave cestovného ruchu ITB Berlin

aj Checkpoint Charlie, najznámejší hraničný priechod Berlína z doby studenej vojny, má svoju výnimočnú atmosféru a spoločne so symbolom Východného Nemecka, automobilom Trabant, ktorý stojí neďaleko tohto miesta ako spomienka, dnes pripomínajú rok 1989 a udalosti, ktoré odštartovali cestu k slobode.

Aj keď sa za niekoľko dní nedajú navštíviť všetky zaujímavosti a atrakcie Berlína, rozhodne toto mesto stojí za to vidieť. Veľmi zaujímavá atmosféra spoločne s pamiatkami z dávnych i nedávnych čias, ktoré tu nájdete, určite zaujmú každú vekovú kategóriu v každom ročnom období.

• Architektonicky prepracovaná Centrálna vlaková stanica bola otvorená v roku 2006 a patrí medzi najmodernejšie vlakové stanice v Európe

Posádka Peter Jurečka a Matej Beťko získala prvé miesto

Majstrovstvá Slovenskej republiky - Rally Trábeč priniesli veľa napínavých súbojov aj pre našu posádku. Dmack Melico racing team Peter Jurečka - Matej Beťko súťažili na vozidle Honda Civic typ R v triede 8 a zvíťazili.

Do súťaže sme vstupovali plní očakávaní, keďže svoje doterajšie závodné náradie - Renault Clio RS - sme tesne pred pretekami predali a len na rýchlo sa nám podarilo požičať z Českej republiky Hondy Civic type R. Tá patrila do tej istej triedy ako predošlé auto, no ako sa neskôr ukázalo, svojimi vlastnosťami sa diametrálne odlišovala. Neostal nám čas na odskúšanie závodného špeciálu a tak sa prvá sekcia rýchlostných skúšok niesla skôr v zoznamovacom tempe ako závodnom, čo sa prejavilo aj na dosiahnutých časoch. Do druhej sekcie sme už nastupovali odhodlaní stiahnuť stratu, ktorú sme nabrali v prvom kole. To, že na auto si treba zvyknúť, sa ukázalo hneď na 4.RS, kde sme sa oproti prvému prejazdu zlepšili o 20 sekúnd. Celkovo sme druhú sekciu zvládli najlepšie, čo nám pomohlo dotiahnuť sa na vedúcu posádku našej triedy. V tretej sekcii na mestskom okruhu, pre divákov veľmi atraktívnom, sa nám darilo najlepšie a prvé miesto sme si udržali až do cieľa súťaže. Podarilo sa nám zvíťaziť nielen v našej triede 8, ale aj v súťaži teamov, kde sme v spolupráci s Dmack Melico racing teamom, Jaroslav Melichárek - Erik Melichárek na vozidle Mitsubishi Lancer WRC, obhájili prvenstvo z minulého roku.

text i foto: Mgr. Michal Staroň

text i foto: Ing. Martin Jurečka

ŠKOLSKÉ ZRKADIELKO

Víkendovka

V nedeľu sme šli na vrch Sitno. Hore sme šli po zelenej značke a v strede cesty sa zmenila značka na modrú. Potom sme šlapali po strmých schodoch. Hore nás čakalo prekvapenie. Boli to medvedíci, ktorí nám dali palacinky so šľahačkou. Mojej spolužiačke Emilke dali jablko, lebo nemôže palacinky. Kto chcel, mohol si kúpiť suveníry a ísť do veže. Dolu sme šli asfaltkou. Mysleli sme si, že si cestu skrátime, ale nakoniec bola cesta dlhšia. Šli sme lesom po žltej značke. V lese boli aj husté kríky cez ktoré sme sa predierali. Meškali sme na obed a všetkých boleli nohy. Veľmi sa nám to páčilo.

Terezka Mernová, 3. ročník

19. 5. 2012 sme išli na víkendovku do Banskej Štiavnice. Po ceste sme sa zastavili v Planetáriu. Boli sme aj v lesnej ZOO a v múzeu. Večer sme opekali. Na druhý deň sme mali výstup na Sitno. Potom sme šli do bane. Tam sme boli 50 metrov pod zemou. Ujo táral dve na tri. Ukazoval nám veľké stroje, vrtačky, bagre, naberače, vagóny a malý banský rušeň. Potom nám rozprával o bani ako vlastne vznikla, koľko v nej bolo stupňov a aké mali stroje. Nakoniec nám ukázal ako vyzerá banský mesiac v splne, čo nebol mesiac, ale holý zadok. Takto dopadol výlet v bani. Keď sme prišli naspäť, mali sme diskotéku s mackami. Na ďalší deň sme išli do Kaštiela Svätého Antona. Cestou domov sme sa zastavili v Dráčku. Nakoniec sme zatlieskali pánovi šoférovi, že nás bezpečne dopravil domov.

Janka Belková, 3. ročník

Na víkendovke sme boli v Banskej Štiavnici. Chodili sme všade, napríklad do bane, na vrch Sitno. Ale mne sa najviac páčil Kaštieľ vo Svätom Antone. Žila v ňom dcéra Márie Terézie. Mária Terézia jej dala vyrobiť nábytok z hodvábných nití. Aj steny boli vlastnoručne maľované. Všetky izby boli strašne veľké. Kaštieľ bol postavený do štvorca podľa tohto princípu: mal 4 vchody, 7 arkád, 12 komínov, 52 izieb a 365 okien. V každej izbe boli iné kachle, kúrilo sa z chodby, aby panstvo nebolo vyrušované. Na nádvorí bola fontána, ktorá mala 4 ryby a každá ryba bola otočená na jednu svetovú stranu. Do fontány sa hádzali peniaze. V kaštieli bolo vystavené jelenie a srnčie parožie – presne 300 kusov. Boli tam vystavené aj ryby, rybárske siete, prúty, ale aj všelijaké lovecké psy. Z kaštiela sme išli domov. Cesta bola super.

Veronika Bukasová, 3. ročník

Boli sme na víkendovke. Veľmi sa mi tam páčilo. Všetko bolo pekné. Najviac sa mi páčili medvedíky, ktoré nás pozvali na palacinky. Boli dobré. Potom sme išli do bane. V bani bolo tiež pekne. Ujo, ktorý nás sprevádzal, nám ukázal škriatkov, ktorí sa volali Permoníci. Boli traja. Povedal, že keď im baníci nedali najesť, tak im ukázali zlú cestu. A keď im dali najesť, tak im ukázali dobrú cestu. Večer sme mali diskotéku. Zasa tam prišli tie medvedíky. Doniesli nám tortu. Bola dobrá. Potom sme pozerali rozprávky. Po rozprávkach sme išli spať. Na ďalší deň sme išli do Antola. Bolo tam nádherne. Páčili sa mi tam zvieratá. Pri nich som sa aj odfotila.

Monika Jambrichová, 2. ročník

Veľmi sa mi páčilo v Antole. Kúpila som si pohľadnicu. Najviac tam spomínali kráľovnú Máriu Teréziu. Na nádvorí bola veľmi pekná fontána. Páčil sa mi tam tiež vypchatý páv a bolo tam veľa jeleních parohov. Bol tam pekný parohový luster. Videli sme aj veľa pekných obrazov a veľkého sumca, ktorý vážil 40 kilogramov. Páčil sa mi aj vypchatý diviak, srnka, zajac, liška a medveď. Boli tam kočiare a pušky.

Elenka Bendíková, 2. ročník

Na hodine slovenského jazyka

Milí rodičia!

Srdečne Vás pozdravujeme. Boli sme na výlete s kamarátkou Monikou. Bolo nám dobre. Videli sme hrad v Starej Ľubovni. Páčila sa nám tam zlatá koruna, bola veľmi krásna. Do veľkej veže sme sa dostali po schodoch, odkiaľ sme videli skoro celý svet. Potom sme išli do skanzenu, tam sme videli, ako sa dakedy žilo. Boli tam veľmi pekné domčeky a starodávna škola.

Pozdravuje Vás Jakub a Lívia.

Jakubko Mlynček a Lívika Habarková, 2. ročník

Ahoj babička!

Srdečne Ťa pozdravujem. Ako sa máš? Nie si chorá? Ja som včera ochorela, keď som bola vonku a bola strašná zima. Chcem sa Ťa opýtať, z akých bylín sa robí liečivý čaj? Myslím, že by mi ten čaj podľa Tvojej rady mohol pomôcť. Keď vyzdraviem, prídem určite k Tebe. Tvoja vnučka

Simonka Jedličková a Nicolka Bardyová, 2. ročník

Deň matiek

Pred dvoma týždňami som sa veľmi tešil a pripravoval na Deň matiek. Vystupovali sme v kultúrnom dome. Tancoval som s

kamarátmi z tanečného krúžku. Bol som sprayer. Maminu mám veľmi rád. Po vystúpení som jej dal srdce a kyticu. Potom som jej dal pusy na líčko.

Lukáško Hladký, 2. ročník

Milý strýko!

Pozerám sa na fotografiu, kde si bol na výlete vo Vysokých Tatrách. Tiež by som chcela ísť na taký podobný výlet! Ahoj Nika

Nicolka Bardyová, 2. ročník

Gymnastické preteky

V sobotu 19. 5.

2012 sme mali kvalifikáciu na majstrovstvá Slovenska v modernej gymnastike. Mala som veľkú trému ako zacvičím. Preteky sa začali o 10,00, ale my sme prišli skôr, aby sme pripravili Liptov Arénu. Bola tam už moja kamarátka z gymnastiky Nika Verbová. Keď sme pripravili halu, rýchlo sme sa rozcvičili, aby sme sa netlačili, keď tam bude veľa pretekárov. Vyskúšali sme si zostavy so švihadlami i bez švihadla. O chvíľu prišli aj ostatné moje súperky. Ako každý rok sme mali nástup. Najprv cvičili mladšie žiačky, po nich staršie žiačky a ostatné kategórie. Ja som išla ôsma. Dostala som vysoké známky. Veľmi som sa potešila. Skončila som druhá a bola som veľmi rada, že som postúpila na majstrovstvá Slovenska. Dostala som medailu, diplom a tašku, v ktorej bolo veľa hračiek. Tento pretek sa mi veľmi páčil. Dúfam, že aj ostatné preteky budú také úspešné.

Lenka Klocková, 3. ročník

Máme novú cestu

Bolo 48 dní do školských prázdnin. Aj pred našim domom nám začali robiť novú cestu. Najskôr na „trailery“ doviezli frézu. Fréza nám vyfrézovala starý asfalt. Doviezli aj ďalšie veľké stroje „finisher“ a valec.

Potom asfalt vozili Tatry a nasýpali ho do „finisheru“, ktorý sa pohol a kládol novú cestu. Myslím, že nová cesta je už hotová, ale myslím som sa. Bola to len prvá vrstva. Potom nám zdvíhali kanále a pokladali pod ne skruže. Potom kládli druhú vrstvu asfaltu. Druhá vrstva asfaltu je jemnejšia ako prvá. Nakoniec všetko dôkladne povalcovali valcom a cesta bola hotová. Dá sa na nej dobre korčuľovať a bicyklovať. Som veľmi rád, že máme novú cestu.

Pisal Jakub Piatka

V škole zadržali páchatela

Kynológovia okresného riaditeľstva PZ SR z Liptovského Mikuláša pri príležitosti MDD, pripravili pre deti ZŠ M. Rúfusa zaujímavý program. Predviedli ukážky poslušnosti a ovládateľnosti služobného policajného psa aj ukážku zadržania nebezpečného páchatela.

Deti sa dozvedeli veľa nového z oblasti kynológie aj života policajného psika. Program MDD pre nepriaznivé počasie pokračoval v interiéri školy. Po krátkej sladko-nanukovej prestávke panie učiteľky spolu s príslušníkmi obvodného oddelenia PZ LM žiakom pripravili stanovišťa. Vyskúšali si jazdu zručnosti, slalom na bicykli, poskytnutie prvej pomoci, preverili teoretické vedomosti z dopravnej výchovy a spoločnými silami vytvorili pekný tematický plagát.

Hoci tohtoročný MDD bol upršaný, naše detské SLNIEČKA sme domov vypravádzali usmiate a spokojné. Vďaka patrí všetkým príslušníkom PZ, ktorí si popri svojej náročnej práci našli čas aj pre naše deti.

Plavecký výcvik ako TV

V tomto školskom roku naša škola naplánovala pre 3. a 4. ročník plavecký výcvik. Rozhodli sme sa pre bazén v hoteli Permon, ktorý pre školy pripravil cenovo zaujímavú ponuku. Je tam veľmi príjemné prostredie a milí zamestnanci.

Pod vedením trénerov pána Pawelského a pani Sabolovej si žiaci osvojili techniku plávania, získali veľa pekných zážitkov, sladkú odmenu a mokré vysvedčenie. Po skončení výcviku sa deti vyšantili na vodných atrakciách.

Aby ani mladší žiaci neobišli „nasucho“, boli jeden deň podporiť našich plavcov, užiť si cvičení vo vode a zábavy na toboganoch.

Školské kolo Slovenský slávik prezradilo koľko máme talentovaných spevákov. V okresnom kole nás reprezentovali Hanička Štrkolcová a Simonka Jedličková.

-text i foto: -zh-

Vážená redakčná rada,

po neúspešnom pokuse uverejniť znenie môjho otvoreného listu pre porubský urbár vo Vašich novinách pre objektívnu príčinu - list som poslala po uzávierke príspevkov, sa na Vás obraciam znovu a to so žiadosťou o uverejnenie nasledovného oznamu.

O z n a m

adresa webovej stránky

horyzavporuba.szm.sk

pre tých urbárníkov, ktorí majú záujem o efektívne a transparentné fungovanie urbáru, ide aj o poskytnutie informácií pre podielníkov urbáru, ktorí nebývajú v Z. Porube a teda sa nemôžu domáhať informácií osobne. Bohužiaľ, webová stránka urbáru je na poskytovanie aktuálnych informácií veľmi skúpa.

Dúfam, že na zverejnenie tohto krátkeho oznamu nie je neskoro.

Vopred ďakujem,

PhDr. Anna Jurečková, r. Mlynčeková

Informovanosť je na mieste

Nakoľko sa u niektorých členov Združenia majiteľov lesov pozemkové spoločenstvo Závažná Poruba (ďalej len ZML PS) neustále a opakovane

vyskytujú problémy s tým, že súčasný výbor ZML PS nedáva dostatok informácií na svoju webovú stránku, musím reagovať tak, ako sme už s niektorými členmi resp. členkami komunikovali po konaní Valného zhromaždenia v marci 2012. Webovú stránku sme realizovali v uplynulom roku a bolo pre nás veľkým zadostučinením, že sa nám ju podarilo uviesť do života. Desiatky urbárskych spoločností na Slovensku nemajú vytvorenú žiadnu stránku. To je len konštatovanie. Chceli sme sa zaradiť medzi tie vyspelejšie spoločenstvá a musím priznať, že sa učíme stále za pochodu. Treba však podotknúť, že zverejňovanie všetkých informácií podlieha v súčasnej dobe určitému „embargu“ zo strany výboru a Dozornej rady, nakoľko zásady zverejňovania informácií nie sú určené ani v Stanovami ZML PS a neboli určené ani na poslednom Valnom zhromaždení.

Toto nie sú výhovorky, pre výbor ZML PS nie je problém zverejniť množstvo údajov, nakoľko pri dnešnom vedení agendy ZML PS je k dispozícii množstvo informácií, ktoré vieme na stránke zverejniť. Ale musím zdôrazniť fakt, že máme členov, ktorí k internetu majú prístup a žiadajú zverejnenie aj tých najchúlostivejších informácií, ale na druhej strane máme aj členov, ktorí vyjadrili nesúhlas s akýmkoľvek zverejňovaním informácií. Výbor sa preto rozhodol, že pripraví návrh, ktorý bude prerokovaný na budúcom Valnom zhromaždení a potom budeme rešpektovať rozhodnutie členskej základne.

Chcem požiadať všetkých členov, aby rešpektovali Stanovy a prijaté uznesenia Valného zhromaždenia. V medziodbódi medzi Valnými zhromaždeniami rozhoduje o niektorých veciach v rámci vymedzených kompetencií výbor ZML PS a za svoje rozhodnutie nesú členovia výboru plnú zodpovednosť. V každom prípade sme všetkým členom ochotní poskytnúť dostupné informácie aj priamo na ZML PS, o čo sa neustále snažíme a verím, že mnohí túto skutočnosť už zaregistrovali.

Upozorňujem a prosím všetkých členov, aby využili kontaktné e-mailové adresy, alebo telefonické čísla, ktoré sú zverejnené na našej webovej stránke (www.urbarzavporuba.sk) a aj tento spôsob využili na prípadné získanie informácií, ale aj na poukázanie na nedostatky, prípadne svoje návrhy na zlepšenie činnosti ZML PS.

Za seba, ale aj za celý výbor môžem požiadať len o to, aby sme rešpektovali dobré vzťahy, aby nedochádzalo ku zbytočným konfliktným situáciám, ktoré nie sú v prospech nášho spoločenstva. Naša členská základňa sa neustále rozrastá a dnešných 520 členov už znamená kolos, kde sa jednotlivec musí podriaďovať spoločným záujmom. Treba si však uvedomiť, že sme pozemkové spoločenstvo, ktoré sa riadi príslušnými zákonmi, nielen v rámci lesnej problematiky, životného prostredia, ale aj daňovým a mnohým ďalším. Je na členskej základni ako zhodnotí prácu výboru a koho si zvolí pri voľbách do nového funkčného obdobia.

V Závažnej Porube 19. júna 2012

Eudovít Miša, predseda ZML PS

Predišli nás do večnosti

Dohasli tie jej milé oči, dopracovali jej zlaté ruky, dotĺklo jej šlachetné srdce, odišla tam, odkiaľ niet návratu.

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, že nás dňa 24. marca 2012 v nedožitom 103. roku života opustila naša drahá mama, stará mama a prastará mama, krstná mama, teta

Mária Guothová rod. Rádiková

Posledná rozlúčka s našou drahou zosnulou sa uskutočnila v utorok 27. marca 2012 v Dome smútku v Závažnej Porube.

Syn Ján s manželkou, dcéra Anna s manželom, vnúčatá Ján, Evka, Peter, Ján a Vladimír s rodinami, pravnúčatá Ninka, Miška, Janko, Jurko a ostatná smútiaca rodina ďakujú za všetky kondolencie, kvetinové dary a účasť na poslednej rozlúčke.

• • •

Života kniha zavrela sa, písaná srdcom, krvou žíl. Zápis v nej zlatým písmom hlása, že otec čestne život žil. Nech jeho telo v rodnej hrude v pokojnom spánku odpočíva. V pamäti našej žiarť bude pamiatka jeho stále živá.

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, že nás dňa 4. apríla 2012 v 88. roku svojho života opustil náš drahý otec, starý otec, prastarý otec, brat, švager, svokor, svat

Vladimír Niňaj

Posledná rozlúčka sa konala 7. apríla 2012 o 14. hodine v Dome smútku v Závažnej Porube.

Za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary a účasť na poslednej rozlúčke ďakujú: syn Laco s rodinou, syn Ivan s rodinou, syn Milan s rodinou, sestra Mária s rodinou, švagriná Mária s rodinou a ostatná smútiaca rodina.

Lúčim sa s Tebou rodina, aj s Vami, priatelia moji, prišla už moja hodina, spomienka nech nás navždy spojí.

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, že nás dňa 15. apríla 2012 v nedožitom 78. roku života opustil náš drahý

Pavel Jurečka

Posledná rozlúčka sa uskutočnila v utorok 17. apríla 2012.

Smútiaca rodina vyjadruje slová poďakovania za všetky prejavy účasti, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke.

• • •

Neplačte, že som odišla, ten klúd a mier mi prajte, len v srdci večnú pamiatku si na mňa zachovajte.

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 17. apríla 2012 v 67. roku života opustila naša drahá mama, starká, sestra, švagriná a krstná mama

Eva Hladká, rod. Šimčeková

Posledná rozlúčka sa konala 20. apríla 2012 v Dome smútku v Závažnej Porube.

Syn Jozef s manželkou Hankou, nevesty Vierka a Janka, vnúčatá Miško, Miška, Jožko, Ľudko, Janko, Zuzka s manželom Tomášom a ostatná smútiaca rodina vyjadrujú úprimné slová poďakovania za spoluúčasť vo veľkom žiali a všetky kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke s našou drahou zosnulou.

• • •

Ďakujem ti Pane, že som mohol žiť. Dovoľ mi, prosím, ku Tebe teraz prísť.

S hlbokým zármutkom v srdci oznamujeme, že nás po ťažkej chorobe navždy opustil vo veku 86 rokov náš rodák

Pavel Niňaj

Posledná rozlúčka sa konala v stredu 9. mája 2012 o 10. 30 podľa obradov Evanjelickej cirkvi a.v. v Dome smútku v Ružomberku. Nech odpočíva v pokoji.

Smútiaca rodina

Dohasli tie je milé oči, dopracovali jej zlaté ruky, dotĺklo jej šlachetné srdce, odišla tam, odkiaľ niet návratu.

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 20. apríla 2012 v 93. roku svojho života navždy opustila naša drahá mama, stará mama, prastará mama, krstná mama, švagriná a teta

Zuzana Šarafínová, rod. Šúleková

Posledná rozlúčka s našou drahou zosnulou sa konala v pondelok 23. apríla 2012 o 15.00 hod. v Dome smútku v Závažnej Porube.

Dcéra Zdenka s rodinou, nevesta Katka s rodinou, ostatná smútiaca rodina, priatelia a známi vyslovujú slová poďakovania za kondolencie, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke.

• • •

Dobrý boj som dobojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval. Už mi je pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi dá v onen deň Pán, spravodlivý sudca.

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 21. apríla 2012 v 62. roku svojho života opustil náš drahý manžel, otec, starý otec, krstný otec, brat, švager a ujo

Dušan Šarafín

Posledná rozlúčka s naším drahým zosnulým sa uskutočnila v pondelok 23. apríla 2012 o 15. 00 hod. v Dome smútku v Z. Porube.

Manželka Katka, dcéra Monika s manželom s dcérkou Aikhling, dcéra Inka s priateľom, sestra Zdenka s priateľom, švager Ján s rodinou, švagriná Elenka a ostatná smútiaca rodina úprimne ďakujú za slová účasti i kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke. Tí, ktorí ste ho poznali, venujte mu spolu s nami tichú spomienku.

*Lúčim sa s Vami,
moji milí,
ruky stisk už Vám
nemôžem dať.
Srdce mi dotklo,
odišli síly,
lúčim sa s každým,
kto mal ma rád.*

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, že nás dňa 23. apríla 2012 v nedožitom 78. roku života opustil náš drahý manžel, otec, starý otec, brat a blízky príbuzný

Ján Paško

Posledná rozlúčka s našim drahým zosnulým sa konala vo štvrtok 26. apríla 2012 o 15.00 hod. v Dome smútku v Závažnej Porube.

Manželka Viera, dcéra Janka s rodinou, dcéra Vierka s rodinou, sestra Ema s rodinou, sestra Marta s rodinou a ostatná smútiaca rodina vyjadrujú slová poďakovania za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke.

• • •

*Neplačte moji drahí,
už nadišiel môj čas,
viem, že všetci ste ma
mali radi.
Môj život bol plný
lásky, radosti a krás.
Jeseň života môjho
dozrela.
Poludnica, hora
moja, pod krídla svoje
láskavo ma tíško
prijala.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 27. apríla v nedožitom 81. roku života opustil náš drahý manžel, otec, starý otec, brat, švager, krstný otec, strýko a ujo

Július Šarafín

Posledná rozlúčka sa uskutočnila v nedeľu 29. apríla 2012 o 15.00 hod. v Dome smútku v Závažnej Porube.

Manželka Anna, dcéry Iveta a Nina s rodinami, vnuci Tomáš, Michal, Ján, Boris a ostatná smútiaca rodina vyslovujú slová poďakovania za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke s našim drahým zosnulým.

*Zhasli oči, ktoré nám
boli tak drahé,
dotklo srdce, ktoré
sme mali tak radi,
stuhli ruky, ktoré pre
nás tak pilne
pracovali.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 3. mája 2012 v 93. roku života opustil

Matej Hladký

Posledná rozlúčka s našim drahým zosnulým sa konala v sobotu 8. mája 2012 o 15.00 hod. v Dome smútku v Závažnej Porube.

Manželka Mária, dcéry Nadka a Janka s rodinami ďakujú za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke s našim drahým manželom, otcom, starým a prastarým otcom, švagrom, krstným otcom a ujom.

• • •

*Nezomrel som,
ja iba spím,
mám len sen,
je krásny,
sníva sa mi o tých,
ktorých som miloval
a ktorí
milovali mňa.
Nesmúťte
prosím vás,
veď stále žijem vo vás.*

S hlbokým zármutkom v srdci oznamujeme, že nás tragicky v Tirolských Alpách dňa 30. apríla 2012 navždy opustil vo veku 36 rokov náš rodák

kpt. Ing. Marián Jačala

Posledná rozlúčka s našim drahým zosnulým sa uskutočnila vo štvrtok 10. mája 2012 o 14. 00 hod. v Dome smútku v Ružomberku.

Manželka Alexandra, dcérka Marianka, mama, sestra Janka s rodinou a ostatná smútiaca rodina.

**Nás už nehľadajte
medzi živými.
Dobré nám len prajte
medzi mŕtvymi.**

Básne

Katarína Devečková, r. Staroňová

Aj najväčší dar málo je

*Každému veľa lásky,
ale Zuzke viac.
O to, čo život odrátal.
O krehký dotyk rúk,
o prvý bozk
o súzvuk duší
a telepatiu srdc.
O úsmev
aj plač.*

*Aj najväčší dar
málo je.*

Vždy ona dáva viac.

Je anjel

*Ako keď hviezda padá,
vypadla fotka do dlane.*

*Sviatočná šatka – štofka,
úsmev – neúsmev,
v líci jamka.*

Prekrásna fotka.

*Z preukazu žitia vytrhnutá,
pozerá stará mamka.*

*Už dávno je
občiankou inej dimenzie.
Na bolavé nohy
si krídla obula.*

*Je anjel.
Je strážcom snov
a ochrankou dní.
Je svetlom.
Je v srdci naveky.*

*Cítim ju.
Jej teplo na dlani.*

Šťastie

*Videla som šťastie.
Jedinečné,
nákazlivo čisté.
Bála som sa pohnúť,
narušiť tú chvíľu.
Sadlo si na jej tvár.
Po špičkách
vošlo do úsmevu.*

*Nad komínom
bocian krúži.
A nie sám.
Vrátil sa, Zuzka,
k nám.*

•	1	II.	2	3	•	4	5	6	7	8	9	•	10	11	12	13	
15					16							18					VII.
					17							19					
20				VI.													
21				22						24					26		
				23						25					27		
29						30						32					
						31						33					
34									35						37		
									36						38		
39								40					42				
								41					43				
44		III.	45			47				49			51				
			46			48				50			52				
53					54					56							
					55					57							
•	58					60						62					
	59					61						63					
65				I.												66	
																67	
68					69			71						73			VIII.
					70			72						74			
75								76							78		
								77							79		
80					81					83							
					82					84							
86					87				89		91						
					88				90		92						
93		IV.				94						96					
						95						97					
•	98							100							102		
	99							101							103		
104								105					107				
								106					108				
109					110					112						114	
					111					113						115	
116						V.											
118						119								121			
						120								122			
123					124							125					

TAJNIČKA

OLYMPIJSKÉ HRY, ŠPORTOVÉ OSOBNOSTI, OLYMPIJSKÍ VÍTAZI

OLYMPIJSKÉ HRY sú najvýznamnejšou športovou svetovou udalosťou. Dejiny novodobých olympijských hier nadväzujú na antickú tradíciu, konajúc sa každé štyri roky v Olympii, kde aktéri OH prezentovali to najlepšie v oblasti športu, kultúry a tradícií mestských štátov veľkej gréckej ríše.

Zakladateľ moderného olympizmu I. TAJNIČKA inicioval konanie I. novodobých olympijských hier. Ich dejiskom boliII. TAJNIČKA v roku 1896. Tento iniciátor bol aj autorom základných článkov olympijskej charty, symbolu OH a propagátor olympizmu ako myšlienky mieru a priateľstva medzi národmi.

Z histórie i novšej súčasnosti uvediem len niektoré olympijské osobnosti – olympijských víťazov.

Medzi najlepších svetových bežcov nesporne patrí fínsky atlét III. TAJNIČKA, ktorý na 3 OH v rokoch 1920-1924-1928 získal 9 olympijských titulov, 9 zlatých medailí, ale aj 3 strieborné a to v behoch na 1 500, 3 000, 5 000 a 10 000 metrov. Jeho socha v životnej veľkosti zdobí všesportový areál v Helsinkách.

K nesporne najlepším plavcom USA všetkých dôb je radený ... IV. TAJNIČKA, ktorý na OH v Mexiku 1968 získal 2 zlaté, 1 striebornú a 1 bronzovú medailu. Na OH v Mníchove r. 1972 získal 7 zlatých medailí, pričom na každej trati bol víťazným časom zároveň prekonaný svetový rekord.

K skvostom československej atletiky nesporne patrí ... V. TAJNIČKA ..., ktorý na OH v Helsinkách získal 3 zlaté medaily a to v behu na 5 km, 10 km a v maratónskom behu. 4 roky pred týmto úspechom na OH v Londýne v roku 1948 vybojoval zlato na 10 km a striebro na 5 km. Bol 3-násobným víťazom ankety o najlepšieho športovca sveta r. 1949, 1950 a 1951.

K ženským perlám československej gymnastiky zaraďujeme ... VI. TAJNIČKA ..., ktorá sa stala 6 x olympijskou víťazkou a to v rokoch 1964, 1968 na jednotlivých gymnastických náradíach. Bola 4 x MS a 11 x majsterkou Európy. Bola vyhlásená za najlepšiu športovkyňu v dejinách Československa. Bola členkou MOV.

Aj náš liptovský región má svojho olympijského víťaza, ktorý nás vo svete zviditeľňuje. Je nim ... VII. TAJNIČKA..., ktorý v kanoistike v C-1 bol 2x olympijským víťazom v Atlante 1996 a Pekingu 2008 a 2 x bol druhý na OH v Sydney 2000 a Aténach 2004. Z MS si odviezol 6 zlatých medailí, 1 striebornú a 5 bronzových. Z ME si odváža pravidelne medaily. Je historicky najmladším víťazom MS vo veku 16 rokov.

A na záver to najlepšie. Viete naši spoluobčania, že aj naša obec je spojená s olympizmom, že aj mi máme svoju zástupkyňu na OH. Je ňou naša rodáčka ... VIII. TAJNIČKA ..., ktorá na OH v Atlante r. 1996 získala v cestnej cyklistike 24. miesto a 9. miesto v horskej cyklistike. Počas svojho pretekárskeho obdobia získala navyše niekoľko významných umiestnení na Tour i SP ako aj na MS USA. Bola najúspešnejšou cyklistkou SR.

Žije so svojou rodinou v USA pod priezviskom Lowe.

OLYMPIJSKÉ HRY - ŠPORTOVÉ OSOBNOSTI - OLYMPIJSKÍ VÍTAZI

- Podoba, podobenstvo i rovnobežná čiara
- hromadné zdesenie
- parkovisko zn.
- slovko pri stávke ?
- nahovor napr. na ženbu – česky
- človek žijúci mravným telesn. i dušev. životom
- nehoror pravdu
- kód Vatikánu
- kočovná pastierka dobytká
- rušenie, ničenie spisov. agendy
- zubný kaz
- ústredný výbor
- znám. park v Prahe alebo i sad vytvorený stromami
- holandská rieka
- slovens. operný spevák
- inakšia, neslaná, nemasná – náreč.
- zabitie
- oprobujme to urobiť, oprobujme ako to chutí
- skr. staršieho
- zn. čistiaceho prášku
- oblička lekár.
- cigánka
- tkanina na pánske obleky
- mesto v Mauritánii
- vyzerá chudo, tenko
- st. Egypt. boh Slnka
- inic. mena Bemonda
- ľúbnežne krkútaš, si zamilovaný
- duša po latinský
- madagaskarská polopica
- ranná vlaha
- malá novinárska reportáž
- český spisovateľ
- drevokaz, chrobák ničiaci smrek
- vyrábate tkaninu
- vystatovala, chválila po česky
- medzinár. terorist. organizácia
- držal náreč. východniarsky
- patrí Evaldovi
- opak tepla
- šupka, obal krachu, lusk
- vyrovnaný človek, pokojný
- zvieratá i kvety žijú, rastú prostredí
- liter ozn.
- ťahaj meč z pošvy
- druh papagája
- šport. kód Slovinska
- šport. kód Laosu
- ŠPZ Levíc i 55 rímsky
- druh mačkovitej šelmy
- ŠPZ okresov Rožňava + Krupina
- príval slz básn. i Ronald dom.
- ocko
- v hudbe vysoko
- zavádzala do praxe, uplatňovala
- papriková omáčka s mäsom a haluškami
- Benedikt dom.
- román od Zolu
- slávne mesto v Grécku, futb. klub v Prahe
- ostrov v Antilách
- súčiastka fotoaparátov, mikroskopov
- mužské meno
- malý Teodor
- výhra v šachu
- hrča v dreve, hovor. i česky
- 2000 rímsky
- viac poradení
- zveda, hádka, zast.

- 69 - ozn. veľkosti ošatenia i 2 Lily
- 70 - 50 rímsky
- 71 - detské potrav. vajíčko
- 72 - japon. zn. út i 7 židovský mesiac
- 73 - kód Litvy
- 74 - zákulisná intriga v úzkom kruhu
- 75 - rozhlasový reproduktor
- 76 - umelé poľn. hnojivo
- 77 - Gusto, Tumor, Renata
- 78 - pera
- 79 - skonáva
- 80 - rieka po španielsky
- 81 - viaz. dielo, učebnica po rusky
- 82 - váhová jednotka
- 83 - dobrosrdečný človek k ľuďom čestk.
- 84 - Melichar dom.
- 85 - opak tmy
- 86 - ozn. rusk. lietadiel
- 87 - upravený zapekaný sendvič
- 88 - zápasník s býkmi v aréne
- 89 - 1000 rímsky
- 90 - zmáčal triko potom
- 91 - potrav. výrobok od Knorra je
- 92 - vztýč nejaký predmet toporom
- 93 - ozn. el. prúdu
- 94 - chem. prvok zn. AS
- 95 - dosiahla úspech
- 96 - výrobcovia oleja
- 97 - tekvica po česky
- 98 - atolový ostrov v Barme
- 99 - prihovor sa menom
- 100 - mesto na Aljaške
- 101 - zosúkava priadzu, vlákna
- 102 - možný druh prehrávača
- 103 - mesto v Nemecku
- 104 - zostal si básn.
- 105 - krátke telev. rekl. uputávky
- 106 - syn Abraháma a Sary
- 107 - prírod. i synt. vlákno
- 108 - hovoril ekavčinou
- 109 - kúpele v Belgicku
- 110 - značka kozmetiky
- 111 - dlhotrv. platne zn., hov.
- 112 - čistič na okná
- 113 - osobné zámeno
- 114 - školský odbor
- 115 - krátky kurz trénerov
- 116 - obchodný reťazec
- 117 - si charizmat., pekne oblečený, si
- 118 - kurivo, palivo česky
- 119 - oblasť kde padajú lavíny je
- 120 - A...B,C,D
- 121 - skr. ekvivalentu
- 122 - inic. mena olymp. víťaza Tkáča
- 123 - vezír bez samohlások
- 124 - titul získaný 3 roč. štúdiom na VŠ
- 125 - chem. prvok zn. LA

za I. tajničkou - 5000 rímsky
 za II. tajničkou - ozn. el. napätia
 za III. tajničkou - univerzita
 za V. tajničkou - alkohol. nápoje - hovor.
 za VI. tajničkou - potme, nie vo svetle
 za VII. tajničkou - pred. mili
 pred I. tajničk. - ch. zn. draslíka
 vedľa vpravo IV. - Medzinárodný olympijský výbor
Pomôcky: ADLA, ALATMA, ARUBA, MANAUN, MOLTON, NISAN, RAYON, RIPOIT

Pozor! V krížovke nie sú dodržané dĺžne!

Správne znenie minulej tajničky: ČLOVEK SA RODÍ ZDRAVÝ. VŠETKY CHOROBY DO NEHO VCHÁDZAJÚ SPOLU S JEDLOM.
Autor: Pavel Staroň

Čo sa odohralo medzi nami - dôchodcami

Naplní sa pranostika : Studený máj – v stodole raj? Nezachytili májové mrazíky aj niektoré práve začínajúce kvitnúce stromy? Záhradkám a poliam to snád až tak neuškodilo, no uvidíme.
 Pomedzi tieto prevažne chladné jarné dni sa nám (skôr narodeným) predsa len podarilo vychytať aj nejaké teplé alebo teplejšie dni a uskutočniť niektoré naše úlohy a predsavzatia.

V mesiaci apríli 44 členov si mohlo vybrať rehabilitačné masáže u pani Táni Kozákovej a tak trochu pomôcť svojmu starnúcemu telu za finančnej pomoci obecného úradu. Ďakujeme.

Každoročne pomáhame vyčistiť záhradu posledného odpočinku, jej okolia, aj pamätníka na nižnom konci, ako aj Areál Mateja Staroňa. Aby sme sa nemuseli červenať pred návštevníkmi z iných kútov okresu a Slovenska. Brigády sa zúčastnilo 29 našich členov. Naše členky pomohli aj pri upratovaní Domu Milana Rúfusa. Za toto všetko patrí veľké poďakovanie.

Začiatkom mája, presnejšie 8. mája Slovensko oslávilo aj v Závažnej Porube 67. výročie víťazstva nad fašizmom tým, že v predvečer tohto dňa sa kladú vence na Polčennom a pri pamätníku padlých. Pri tomto spomienkovom akte nikdy nechýbame ani my seniori a aspoň svojou účasťou vzdávame úctu a vďaku tým, čo za slobodu položili svoje vlastné životy.

Deň matiek – 13. máj, krásny sviatok, ktorý je určite hodný pripomenutia a oslávania. Krásne a milo nám ho pripravili naše detúrence, vnúčence od tých najmenších milým srdečným programom. Predstavili sa v ňom deti z Materskej školy aj Základnej školy Milana Rúfusa v nacvičení pani učiteliek. Patrí im za to úprimné poďakovanie od všetkých diváčok a divákov. My seniori

• Vystúpenie najmenších oslovilo prítomných na slávnosti venovanej MDŽ.

• Gratulácia k MDŽ od vedenia obce.

sme si tento sviatok pripomenuli o pár dní skôr 10. mája.

Každoročne privítame návštevu priateľov – seniorov z Lipt. Mikuláša, no tento rok sa okruh našich návštevníkov rozšíril aj o priateľov z Uhorskej Vsi a Kráľovej Lehoty. Takto sa nás zišla veru pekná kópka 72 seniorov. Napodiv nám vyšlo pekné aj dosť teplé slnečné počasie, a tak v polotieni stromov veľmi krásneho, vhodného Areálu Mateja Staroňa pri opekačke slaninky, klobásy (čo kto si doniesol) zneli pesničky, básničky a milé slová venované mamičkám, matkám, spomienkam, si medzi priateľmi, z ktorých mnohí boli kedysi spolupracovníci, kamaráti a takto sa mohli rozvinúť ich spomienky v plnom prúde. O tom, že bolo dobre a veselo svedčí to, že návštevníci prisľúbili svoj príchod aj o rok. Tešíme sa. Veríme, že nás bude ešte viac.

V máji 16-ho naša JDS zorganizovala autobusový zájazd do Poľska, Jablonky, aby si tu doplnili svoje zásoby návštevníci zájazdu, ktorých bolo 45 účastníkov.

Členovia JDS v Závažnej Porube v minulom roku na Okresných športových hrách veľmi čestne obhájili farby Záv. Poruby (niektorí postúpili aj na krajské kolo) nechceme zaostať ani v tomto roku a naše farby budú reprezentovať účastníčky aj v tomto roku dňa 23.5.2012 v Lipt. Mikuláši. Sú tam veľmi zaujímavé disciplíny, okrem behu, streľby, rôznych hodov (kriketkou, granátom) je tam aj hod váľkom na cestu a plávanie. Všetkým reprezentantkám držíme palce.

30. mája t.r. uskutoční sa Okresná prehliadka súborov, spevokolov a hudobných telies. Nebude chýbať ani naša JDS. Bude nás reprezentovať spevácka skupina pod vedením Janka Vadovického, ako aj sólista Ivan Broska.

Nech sa teda darí aj ďalším pripravovaným akciám, výletom a zájazdom. Tešíme sa na ne! Podte s nami! Pozývame Vás!

Ludmila Štrkolcová,
Jednota dôchodcov

Svoj život a prácu zasvätila rodnej obci

V úrade bez hraníc a času

• Jubilantka Božena Ilanovská, rod. Mišová sa pri životnom sviatku podpísala do Pamätnej knihy Závažnej Poruby. Túto knihu viedla viac ako dvadsať rokov.

„Z ročníka 1922 ešte žijú Marka Kulhavá, Janko Niňaj, Janko Ilanovský (vojak) a Milka Feniková od Richtárov. Často ma navštevuje Marka Kulhavých. Sedeli sme spolu v jednej školskej lavici, spomíname na mladé roky,“ začala svoj príbeh života jubilantka Božena Ilanovská. Darmo je mladost' žije z nádeje, staroba zo spomienok. Svoj život venovala rodnej obci. Pracovala na obecnom úrade a jej spomienky predstavujú živú kroniku. No darmo je, roky bežia a čas nezastavíš. Teraz cez deň lúšti krížovky, debatuje s opatrovatelkou, rada číta knihy. „Najradšej mám knižky od Mila Rúfusovie. Odo mňa bol o šesť rokov mladší. Čítam si jeho rozprávočky vo veršoch, Modlitbičky a rozmyšľam nad tým, čo povedal v Epištolách ľuďom“ doplnila

začaté. Opatrovateľka potvrdila, že o tom, čo prečíta spoločne rozprávajú. Najradšej na slniečku a tak si cvičí pamäť, čo je veľmi potrebné pri zhoršenom zdraví. A znova zaspomínala: „Bola som prvým dievčaťom z Poruby, čo zmaturovalo na mikulášskom gymnáziu. Prvým maturantom bol Janko Agnet, čo neskôr vyštudoval za farára. Rada som sa učila, knihy ma zaujímali od detstva,“ vysvetlila. Nezabudla spomenúť pána učiteľa Jána Vašku, ktorý porubskú mládež tej doby zasväcoval do tajov písania, čítania, počtov, spevu, športu a vzťahu k prírode.

Mama bola domáca, otec železničiar. „Áno, nežilo sa nám najhoršie, lebo ocko mal definitívu ako štátny zamestnanec a príjem sme mali po celý rok. Murári cez zimu nerobili. Mój manžel pracoval v banke, vychovali sme dve deti. Teším sa z dvoch vnukov: Radko a Mirko predstavujú moje potešenie.“

Z jej rozprávania sa dozvedáme, že dlhé roky pracovala na Obecnom úrade v Závažnej Porube. Ako matrikárka začala pôsobiť v čase, keď bol predsedom MNV Michal Kováč, tajomníkom Peter Piatka, pracovala s predsedom Jánom Kubovčíkom a do dôchodku odišla keď predsedoval MNV Ján Štrkolec. „Bolo to obdobie prudkého rozvoja obce, budovala sa infraštruktúra. Občianske obrady boli veľmi časté. Spomínam si na riaditeľa Sama Ličku, Milotku Vadovickú, Janka Vadovického, s ktorými som

strávila veľa spoločných chvíľ. Boli to dobrí a spoľahliví ľudia.“ A ešte niečo: Po celú dobu práce na úrade bol jej verným spoločníkom písací stroj. A či by ste aj dnes dokázali písať na stroji? Pýtame sa nasmelo. „Na mechanickom písacom stroji som sa sama naučila písať. Potrebná je pevná vôľa, cvik a ohybné prsty. Písanie sa postupne zmechanizuje a stane sa rutinným procesom. Keby ste mi postavili na stôl písací stroj, napíšem aj poslepiacky. Čo sa človek v živote naučí, to sa zabudnúť nedá. Pri rozlúčke s delegáciou obce vyjadrila svoje želanie. „Porubské noviny prečítam od A po Z. Je to moja obrúčka s rodnou obcou. Noviny slúžia dobru, zbližujú ľudí a to je dobre. Píšte o tom, čo sa v obci robí, čím žijeme, čo nás teší i trápi.“ Darmo je: „Osud sa nemení a má nás v malíčku, v každom z nás vyhlíbi pre seba studničku.“

• Starosta P. Baráni odovzdal kvety a uviedol: Vaše roky vytvárajú krásnu mozaiku statočne prežitého života. Prijmite preto, menom vedenia obce naše úprimné želanie, aby ste prežili ešte veľa šťastných chvíľ, aby ďalšie roky boli naplnené spokojnosťou a zdravím ešte podržalo v pohode a dobrej vóli.

Šťastný človek, čo môže lásku dať

Žije deťom a pre deti

• „V mene celej našej obce vám úprimne ďakujem za vašu celoživotnú prácu. V pokoji užívajte život v kruhu najbližších. Nech sú dni vášho zrelého veku preteplené vďačnosťou nás všetkých. Nech je vaša jeseň plná plodov, krásna, pokojná a snečná,“ povedal jubilantke starosta P. Baráni. Potom sa jubilantka Mária Kulhavá podpísala do Pamätnej knihy Závažnej Poruby.

„Dnešný deň je sviatkom nielen pre vás, vašich najbližších, ale je tiež sviatkom pre celú našu obec, lebo osud vám doprial vysokého veku. Stali ste sa živým pamätníkom, svedkom zašlých časov, ste vlastne živou kronikou, ktorá môže hovoriť živým slovom,“ povedal deväťdesiatročnej oslávenkyni Márii Kulhavej (r. Beťkovej) starosta Pavel Baráni a pri životnom sviatku odovzdal kyticu kvetov.

„Ďakujem vám zo srdca, že pamätáte na starých ľudí. Veru tak, pán starosta, det-

stvo som nemala ľahké. Bolo nás šesť detí. Päť chlapcov a jedno dievča. Keď chlapci mäso pojedli, mne mamka neraz povedala: Marka, ponúknem ti mliečka, aby si bola zdravá. A ráno? Päť chlapcov bolo treba nachovať, keď išli do roboty. Večer som si nachystala „švábočky“, ráno zotrela a navarila halušiek. Bola som ešte taká malá, že som sa musela postaviť na stolček, aby som do hrnca videla. My sme si s mamou na „fruštik“ zajedli len to, čo zostalo. Chudoba bola našim hosťom. Moja kamarátka, vrstovníčka Božka od Mišov (teraz Ilanovská) sa mala lepšie. Na desiatu v škole nosievala rožtek, ja len pečenú švábočku.“ Potom povedala, že to všetko je už za nami, zostali len spomienky a radosť, že jej Pán Boh doprial takéhoto veku.

Hneď po vojne sa vydala. „Pamätám presne. Sobášil nás pán farár Juraj Lukáč a bolo to 8. júna 1946. Deti prišli na svet po dvoch rokoch: Vierka, Želka a Janko. Mám radosť: veď mám štyri vnučky a dve pravnúčatá. Manželstvo sme mali slnečné. Spolu sme prežili šesťdesiatdva rokov. Boli to roky pohody, vzájomného porozumenia a radosť z dobrých detí. To prajem každému,“ povedala celkom úprimne. A ak sa môžeme opýtať, kde ste pracovali? Veľmi

pohotovo a s prehľadom uviedla: „Keď deti odrástli, robila som v rastlinnej výrobe na družstve. Neskôr vo výrobnom družstve Ďumbier ako upratovačka. Tam som robila vari viac ako dvadsať rokov a vyrobila som si starobný dôchodok.“

V spomienkach však pokračovala: „Život som nemala ľahký. Chorého otca som opatrovala štrnásť rokov, starala sa o svoju rodinu. Mój muž bol dobrý, spravodlivý človek, robotný, rád vyrezával figúrky z dreva. Chodil na týždňovky a celá domácnosť bola na mojej hlave. Prežila som starosti, radosti, prekonala choroby. Pán Boh dopustí, ale neopustí. Posilňovala som sa slovom Božím, žila podľa prikázaní. Deti máme školované a teším sa každej chvíli, čo mi Pán dožičí. Žila som deťom a pre deti,“ a svoje vyznanie osožnosti najbližším zakončila krátko, no veľmi presne a múdro: „Šťastný človek, čo môže lásku dať.“

text i foto: Dušan Migaľa

Obrazom prináša krásu svojmu okoliu

V. Medľa: Deti a maľovanie mi robia radosť

• Vladimír Medľa so svojou vnučkou Elou v rodinnej galérii.

Čo má strojár spoločné s obrazom

Insitný maliar Vladimír Medľa ukončil v roku 1967 strojnícku priemyslovku v Martine. Pracoval v Strojárňach Piesok ako normovač a plánovač. Neskôr sa uplatnil v Správe slovenských jaskýň ako nákupca, potom ako technik v Múzeu slovenského krasu. Do dôchodku odišiel ako predavač inštaláčného materiálu. Povieť si, čo má technik – strojár spoločné s výtvarným umením. Odpoveď je jednoduchá a nachádzame ju vo vyjadrení maliara: „Sám neviem, ako som k tomu prišiel, viem len, že maľovanie mi robí radosť.“ Začnime však po poriadku času, lebo aj obraz má svoje detstvo.

Pohľad z okna získal ocenenie

Už na Základnej škole v Závažnej Porube si pani učiteľka Božena Ilanovská všimla, že žiak Vladko Medľa má neobyčajný zmysel pre výtvarné stvárnenie vecí a predmetov. Pomáhal aj spolužiakom, ktorým kreslenie nešlo. Na Základnej škole na Ul. Čsl. brigády v Liptovskom Mikuláši samostatný talent rozvíjala pani učiteľka Anna Pethö.

„Zasvätila ma do tajov rôznych kresliarskych i maliarskych techník. Zvlášť ma oslovilo zátišie a krajinka,“ priznal svoje začiatky. Vojenčinu si odslúžil vo vojenských útvaroch Jince a Beoroun. Tam bol poriadne dlhý čas. Našiel sa však jeden major, čo sa usiloval krátiť

• Pohľad z okna kasárni

Človek si kreslí svoj portrét prácou, vzťahmi, ľudskosťou. Všetko o nás je napísané aj prostredníctvom našej záľuby. Záluba najlepšie približuje človeka a často krát hovorí o tom, čo vedľa len najbližší, či spolužiaci zo školy. Na výstave obrazov Vladimíra Medľu sme sa presvedčili, že takýto koníček prináša krásu, šťastie a radosť nielen svojmu okoliu, ale i širšej verejnosti.

voľnú chvíľu vojakov maľovaním obrazov. Našlo sa 15 - 20 záujemcov a začalo sa maľovať.

„Nešlo nám o žiadnu štylizáciu, išlo o to ako vidíme svet. Ja som dostal jednoduchú tému. Pohľad z okna kasárni. Z jedného okna bolo vidieť vojenské baráky, z druhého krajinku. Výhľady som namaloval a na výstave získal ocenenie, čo ma potešilo. Tieto olejomalby si opatrujem ako svoje prvotiny spojené so zážitkami z vojenskej služby,“ predstavil začiatky svojej tvorby.

Najkrajšie obrazy maľuje život

Potom dlho, dlho nič. Práca v strojárskych továrňach i na iných pracoviskách si žiadala celého človeka. Na záľuby nezostávalo veľa času. „Až raz som ochorel

• Kláštor v Okoličnom

a nebolo do čoho „pichnúť“, tak som si rozbalil maliarske náčinie. Žiaden stojan. Len tak na stole a od hora nadol, aby som rukou nemazal farby,“ a zdôraznil, že obraz je vlastne špecifická hra, prejav štetcom. Doplnil asi takto: „Ako chlapci sme sa chodievali kúpať na Váh, ku kláštoru v Okoličnom. Všimol som si architektúru kostola a krajinu v pozadí. Prišiel čas, keď som túto tému položil na plátno. Bez akejkoľvek teoretickej prípravy, len tak, ako som skutočnosť videl a cítil.“ Jednoducho priznal: „... po svojom si musíš obraz maľovať a uviedol „... najkrajšie obrazy maľuje sám život.

• Kriváň

Podobne je to aj s mojím obrazom Kriváňa.“ Dozvedeli sme sa, že pracuje aj s drevom. Vytvára úžitkové veci a okrasné predmety. Tu platia tie isté princípy tvorby.

Tvorí, keď prší

Na výstave Jar k nám prišla, ktorú k Veľkej noci v priestoroch Kultúrneho domu v Závažnej Porube ako komisárka zostavila vrstovníčka a spolužiačka zo základnej školy Želmíra Staroňová predstavil verejnosti Vladimír Medľa po prvýkrát výsledky svojej tvorby. Boli sme prekvapení a viacerí povedali, že o jeho výtvarnom nadaní nevedeli.

Ako vlastne maľuje obrazy, kde tvorí, má ateliér? „Obyčajne ma to chytí, keď prší, alebo je dlhá chvíľa. Častokrát vyberám rozmery obrazu podľa rámu. Rám je veľmi dôležitý, to vie každý, čo sa len trochu zaujíma o tento druh umenia.“ Ku šesťdesiatke dostal ako dar maliarsky stojan. Olejové farby v tubách nestuhli, štetce si drží v poriadku. Ukázalo sa, že minulý rok bol veľmi plodný. Namaloval pätnásť obrazov a každý má svoje miesto v rodinnom dome. A ako sme ukončili našu návštevu v galérii rodinného domu? Skromným vyznaním maliara: „Treba mi chodiť k odborníkovi, cvičiť a zdokonaľovať ťahy, proporcie, kompozíciu, precvičovať miešanie farieb... Vidieť skutočnosť a vyjadriť sa štetcom nie je ľahké. No kto chce, veľa dokáže. Treba len začať a pokračovať v začatom.“

text i foto: Dušan Migáľ

• Vysoké Tatry v zime

ŠPORT

Zhodnotenie futbalových a gymnastických aktivít

• Takto sme nastúpili proti Fomat Martin

Futbal v našej obci je tradične hodnotený v celej športovej širokej verejnosti stredoslovenského regiónu na vysokej úrovni, o čom svedčia aj odozvy všetkých klubov a mužstiev, ktoré k nám zavítajú. Naši dospelí sa ťažšie rozbiehali a na začiatku sme prvé 3 stretnutia prehrali, aj keď herne to nebolo zlé, avšak strelecky sme sa veľmi trápili. Tento stav sme prelomili v Žiari nad Hronom, kde sme po dobrom výkone vyhrali a odvtedy sa herná pohoda prejavila aj v získaných bodoch. Vybúchli sme však v Žiline, kde sme doslova umreli na otvorený futbal, o čom svedčí aj výsledok 0:7. Naše mužstvo je pomerne mladé, čo má veľkú budúcnosť. Futbalové kvality a skromné vystupovanie ocenili všetci súper, ako aj rozhodcovia. Prísľubom do budúcnosti sú stabilizované podmienky, ako aj káder a hlavne chceme do mužstva zabudovať čo najviac vlastných mladých odchovancov.

• Zľava: P. Betko ml., M. Betko

V jarnej súťaži sa dobre chytili Gregor a do zranenia Betko Pavel. Atraktívny futbal a pekné a čisté prostredie láka na náš štadión veľa fanúšikov zo širokého okolia. Aj toto je náš záväzok pre ďalšiu sezónu, v ktorej sa chystá

veľká reorganizácia všetkých slovenských súťaží. Mládež v našom klube hráva so striedavými úspechmi. Dorastenci sa držia v IV. lige už niekoľko sezón a ich kolísavá hra je poznačená generačnými výmenami, príchodmi a odchodmi chlapcov. Hlavnou devízou je výchova vlastných odchovancov, ktorí aj keď nenájdu uplatnenie u nás, neprestanú s fut-

„A“ mužstvo Majstrovstvá regiónu stred 2011 - 2012

1	MŠK Fomat Martin	30	24	4	2	93:21	76
2	MŠK Žilina B	30	21	3	6	95:34	66
3	Baník Kalinovo	30	16	8	6	50:23	56
4	CSM Tisovec	30	17	4	9	51:28	55
5	Baník Veľký Krtíš	30	15	3	12	52:65	48
6	ŠK Závažná Poruba	30	13	8	9	50:44	47
7	MŠK Kysucké Nové Mesto	30	14	5	11	54:52	47
8	Družstevník Ďanová	30	14	4	12	52:46	46
9	MFK Banská Bystrica	30	13	5	12	58:50	44
10	Družstevník Lipt. Štiavnica	30	11	7	12	61:47	40
11	FK Čadca	30	10	7	13	61:45	37
12	MFK Nová Baňa	30	12	1	17	50:60	37
13	FK Žiar nad Hronom	30	10	5	15	49:64	35
14	Tatran Krásno nad Kysucou	30	5	5	20	29:80	20
15	MŠK Turany	30	4	3	23	24:98	15
16	Cementáreň Liet. Lúčka	30	4	2	24	25:99	14

balom a hrajú ho v okolitých obciach. Najväčší problém sa javí u starších žiakov, ktorí sa v III. lige trápia aj keď ich hra nie je zlá, avšak výsledkovo sú na dne tabuľky. Vzorne nám pracuje prípravka a mladší žiaci, kde je dosť detí z Poruby, čo nás veľmi teší.

Taktiež gymnastky vzorne reprezentujú našu obec. V uplynulom období sa zúčastnili súťaží v Spišskej Novej Vsi a hlavne vzorne zorganizovali už 15. ročník GYMTEAM, na ktorom sa zúčastnili družstvá Bratislavy, Spišskej Novej Vsi a naše nádeje. Teší nás, že z oboch týchto podujatí sme si odviezli žatvu medailí, za čo všetkým cvičenkám patrí veľké poďakovanie. V neľahkej práci športového klubu je potešiteľné vidieť plné ihrisko, plnú telocvičňu, ako aj okolie našich detí, ktoré sú budúcnosťou nielen športu, ale celej našej obce.

ŠK ďakuje za podporu hlavne obecnému zastupiteľstvu, starostovi, ako aj všetkým sponzorom a ľuďom, ktorým záleží na našej zdravej obci.

Ing. Pavel Betko

• Takto sme nastúpili proti Veľkému Krtíšu

Turany – Závažná Poruba 0:5 (0:3)
(3. jún 2012)

Góly: hostia – Legerský, Králik, Droppa 2, Praštiak

Závažná Poruba: Vyskoč, Mi. Repček, Droppa, Ma. Repček (Vretenár), Legerský, Králik, Matko, Račko, Bella, Praštiak (Čajka), Gregor.

Hostia mali celý zápas výraznú prevahu, aj keď svoju hru niekedy prispôbovali súperovi. Už úvodné akcie, hlavne Praštiakove, volali po góle. Prvý však strelil, do tej doby najaktívnejší hráč, Králik. Hostia mali potom aktívnu päťminútovku, kedy Praštiak a Droppa zvýšili vedenie. Druhý polčas sa hral opäť na polovici domácich. Legerský preloboval brankára domácich, hneď na to trafil Čajka tyč a po najkrajšej akcii zápasu uzavrel Droppa na 0:5. Hráči Závažnej Poruby pozývajú svojich priaznivcov na derby, ktoré odohrajú v budúcom kole doma proti Liptovskej Štiavnici.

Kysucké Nové Mesto – Z. Poruba 0:2 (0:0)
(16. jún 2012)

Góly: Droppa, Čajka.

Hostia už v prvej minúte naznačili, kto bude pánom na ihrisku. Porubčania z Kysúck odchádzali so zaslúženými tromi bodmi. ŠK Závažná Poruba ďakuje všetkým priaznivcom za celoročnú podporu a teší sa na ďalšiu sezónu.

-foto: -dm-, text-pb-

Zjazdári úspešne ukončili zimnú sezónu 2011/2012

Lyžiarsky klub Opalisko Závažná Poruba venuje pozornosť najmä mladým adeptom lyžovania s perspektívou ich športového rastu. Členovia klubu majú počas celého roka zabezpečenú celoročnú tréningovú činnosť pod vedením kvalifikovaných trénerov. Sezóna pozostáva z viacerých typov prípravy a to na snehu, v telocvični, na in-line korčuľiach, ako aj z ďalších pohybových aktivít. Keďže sme závislí od snehu, snažíme sa byť na ňom čo najviac. Minulý rok najúspešnejšie deti zvládli pod našim vedením viac ako päťdesiat dní na snehu. Členom klubu sa nemusia stať iba super lyžiari, ktorí zvládajú všetky nástrahy lyžiarskych svahov, ale aj začiatčníci, ktorí sa chcú všetko len naučiť. K tréningu patrí častý pobyt v prírode a vysokohorských podmienkach, čo znižuje náchylnosť detí k rôznym ochoreniam. Deti učíme okrem všeobecných pohybových návykov aj špeciálnym lyžiarskym cvičeniam, ktoré smerujú k ľahšiemu nácviku rôznych zjazdárskych disciplín a teda lyžovaniu v celej šírke spektra. Ide nám o to, aby všetci nielen dobre jazdili, ale sa aj dobre bavili, získali všestranné pohybové zručnosti s rôznorodým náčiním a náradím. Deti v našom klube tvoria super partiu, s ktorou nielen trénujú, ale aj žijú. Klub spolupracuje s lyžiarskym strediskom Opalisko, spol. s r.o., ktoré zabezpečuje podmienky na tréningovanie v zimných mesiacoch. Ako rozlúčku so snehom sa poriadka karneval na lyžiach, kde si deti zasúťažajú a ich snaha býva ocenená sladkosťami.

Naši pretekári sa počas sezóny 2011/2012 v rámci Slovenského pohára a Pohára Liptova umiestňovali na popredných miestach. Na veľmi dobrej úrovni sa podarilo zorganizovať už 2. ročník „Memoriálu Milana Jurečku“. Na vyhodnotení „Lyžiar roka“ poriadkom Slovenskou lyžiarskou asociáciou v Grand Hoteli Bellevue v Hornom Smokovci si ocenenie in memoriam za dlhoročnú prácu Ing. Milana Jurečku prevzala manželka Vierka Jurečková.

Tento rok sa podarilo založiť aj internetovú stránku www.lkopalisko.sk, kde je možnosť oboznámiť sa s činnosťou a aktivitami lyžiarskeho klubu.

Touto cestou sa chcem poďakovať všetkým pretekárom za vzornú reprezentáciu klubu a rodičom za aktívny prístup k činnosti klubu.

Celkové výsledky v sezóne 2011/2012 v Slovenskom pohári:

2. miesto
Deniska Mezovská, mladšie predžiačky
3. miesto
Barborka Jelínková, v kategórii bejby
9. miesto
Soňa Lorenčíková, staršie predžiačky
12. miesto
Karolína Frackowiak, mladšie predžiačky

Celkové výsledky v Okresnom pohári v sezóne 2011/2012

2. miesto
Deniska Mezovská, mladšie predžiačky
3. miesto
Karolína Frackowiak, mladšie predžiačky
5. miesto
Emma Piatková, mladšie predžiačky
1. miesto
Soňa Lorenčíková, staršie predžiačky
4. miesto
Klárka Bukovinská, staršie predžiačky
5. miesto
Kristínka Haviarová, staršie predžiačky
2. miesto
Jakub Piatka, starší predžiaci
4. miesto
Filip Karkošiak, starší predžiaci
5. miesto
Ján Gábor, starší predžiaci
5. miesto
Michaela Macková, mladšia žiačka

Obec Závažná Poruba má dlhoročnú tradíciu v bielom športe. Vybudované športoviská v obci priam vyzývajú k pravidelnej činnosti. Hľadáme chlapcov aj dievčatá vo veku od 5 rokov, ktorí majú športové predpoklady a chuť hýbať sa. Príďte medzi nás.
kontakt: 0903 624 570

Katarína Rázusová rod. Mudroňová

• Slovenský pohár. Druhé miesto Mezovská, tretie Frackowiak

Oberweisenthal

Majstrovstvá sveta veteránov
v behu na lyžiach sa konali 3. – 9. 4. 2012

• Vladimír Staroň na trati

Muži kat. 60 – 64 rokov klasika

Valent Bohuš
15 km 39. miesto
10 km 36. miesto
30 km 37. miesto
štafety 9. miesto

Ženy kat. 60 – 64 rokov klasika

Staroňová Anna
15 km 4. miesto
10 km 2. miesto
30 km 3. miesto

Z bývalých pretekárov Záv. Poruby sa Bartalská – Niňajová Dana umiestnila 2 x na 8. mieste a 11. mieste voľnou technikou v kat. 40 – 45 rokov. Staroň Vladimír skončil v kat. 60 – 64 rokov na 12., 9. a 15. mieste klasicky. Bol členom 5-člennej športovej jury vo funkcii zástupcu pretekárov.

Slovenský pohár veteránov

Muži kategória 60 – 64 roční:
Valent Bohuš 3., 4., 3., 1., 5., 2. miesto
celkove v SP 2. miesto
Ženy kat. nad 50 rokov
Staroňová Anna 1., 1., 1., 3., 1., 2., miesto
celkove v SP 1. miesto
Do hodnotenia sa počítali body z nasledovných pretekov:
Skalka klas., Štrbské Pleso voľne, Banskobystrická stopa klas., Králiky – M SR voľne, Skalka – M SR voľne, Martin – Jedľoviny voľne

Verejné preteky:

Biela stopa Kremnica

Valent Bohuš nad 56 rokov
48 km voľne 3. miesto
25 km klasicky 6. miesto
Staroňová Anna nad 61 rokov
25 km klasicky 1. miesto

Verejné preteky:

Pavčina Lehota kat. nad 40 rokov 10 km voľne

Valent Bohuš 10. miesto
Staroňová Anna 2. miesto

Žiarska dolina kat. nad 40 rokov voľne

Valent Bohuš 11. miesto
Lupták Ján 14. miesto

Veteráni si výdavky spojené s účasťou na pretekoch hradili z vlastných finančných zdrojov.

A. Staroňová

Pesnička pre mamičku

• Mamičky, ak sa vo vašich očiach niekedy kvôli nám objavia slzy, nech sú to len slzy šťastia

• Ďakujeme za každé milé slovo, bozk, úsmev, povzbudenie, ale aj pokarhanie, lebo aj to treba k životu

• Budte nám zdravé, krásne a milé, mamičky naše

• Spomíname aj na mamičky, čo sa na deti dívajú z dialav iného sveta

• Mažoretka a mažoretníci mamičky rozveselili ako patrí

Kvety pre mamu

Druhú májovú nedeľu bol čas povedať našim mamám ako ich máme radi a čo pre nás znamenajú. Na milej slávnosti v kultúrnom dome účinkujúci vyjadrili svoju vďačnosť za všetko, čo mama dokáže urobiť pre svoje deti. V pôsobivom programe sviatočného popoludnia sa predstavili najmenší z materskej školy a potom žiaci základnej školy. Sála naplnená do posledného miesta, potlesk, pohoda, kvietok ako dar a čarovné ĎAKUJEM z detských úst. Takýto obraz ponúkol Deň matiek v Závažnej Porube.

Ako na Ducha mája stavali

Rok 2012 zostane pamätlivý. V Závažnej Porube sa máj staval na dva razy. Nie je tajomstvom, že vrchovec urasteného mája zachytil o elektrické rozvody. Ozdobená časť sa zlomila. Vrch mája stál vo výške očí. Ako by to však bolo, keby v strede obce nestál májik ako sa patrí. Prišli odvážni mládenci, nastúpila technika a máj je na svojom mieste. Aj takúto podobu môže mať stavanie májov. Život prináša neuveriteľné príbehy. Vymyslieť sa to nedá.

-dm-

Júniáles sa vydáril

Počasie ako na objednávku. Pestrý a zaujímavý program. Vóna gulášu a klobásy. Hudba a tanec.

Aj takto v skratke sa dá charakterizovať Porubský júniáles, ktorí už druhýkrát usporiadal Športový klub, oddiel RTVŠ pre všetkých, ktorí si pamätajú rodinné stretnutie na dekách v prírode aj pre pokračovateľov tejto tradície. V areáli chaty Opalisko sa pod jasnou oblohou do chuti vyšantili na nafukovacích atrakciách naši najmenší. Podujatie otvorili porubské gymnastky. Veľkých i malých zaujalo a pobavilo vystúpenie Moniky Olšovskej s jej psíkom. Športová exhibícia klubu taekwondo RI a fitnessiek z Liptovského Mikuláša bola ukážkou kvalitných športových výkonov.

Pre divákov atraktívne vystúpenie sokoliarov zo Štiavnických Baní bolo úspešnou bodkou za júniálesovým programom.

Organizačný výbor RTVŠ ďakuje všetkým dobrovoľníkom a sponzorom, ktorí prispeli k priebehu tohto podujatia. Stretneme sa opäť o rok.

I. Beťková

Máje na dva razy

-dm-